RESOLUTIONS ON MATTERS OF GENERAL PUBLIC INTEREST.

INCREASE OF PAY TO VERNACULAR SCHOOL TEACHERS.

PRESIDENT: Before proceeding to the continuance of the discussion on the resolution on unemployment, I should be glad if the non-official members will, under the presidency of the Deputy President, if the Deputy President will be so kind as to preside, proceed to elect four members from among themselves to serve on the Committee to go into the question of the pay of Vernacular school-masters. They may make the election either during the lunch interval or in the evening after the Nanjinad Vellala Bill has been considered, that is, either between 2 and 3 o'clock or after five.

MR. V. SUBBA AIYAR (*Nominated*) (*Deputy President*): We may have it between 2·45 and 3 P. M.

PRESIDENT: The Deputy President is prepared to have the election after 2·45 and finish it by 3 o'clock.

MR. M. SIVATANU PILLAI (*Tovala*): May I just remind the President of the promise of a ruling about the publication of the report of the Free Pass Rules Committee?

PRESIDENT: I am having the question looked into.

We will now proceed with the discussion of the resolution on unemployment.

Committee on unemployment (Contd.).

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*): Sir, I second the resolution. The learned mover has traversed a very difficult and interesting region. He has pointed out with his characteristic grasp of principles and details the crying evils of unemployment. The unemployment question in every country is a social, political and economic problem of a most complex and difficult character. But the unemployment question in Travancore is different from what it is in the countries of the West. In those countries people who are willing and able to work find it impossible to get work because of the peculiar conditions of land, labour and capital. But in Travancore the bearings of the problems of unemployment are different. Here is a State where the Government are prepared to take credit for cent per cent. literacy. Here is a country where English education has spread to a larger extent than in any other part of India. And here again is a favoured State whose Government are spending a large proportion of its revenue for higher education. The result is that there is no place in this vast continent where the quest for Government employment is so keen and fraught with so many evil consequences as in Travancore. Side by side with the universal scramble for billets there exists in our State the worst type of sectarian and communal struggles for the distribution of offices.

MR. S. PIRAVIPERUMAL PILLAI (*Commerce and Industry, South*): May I ask the Member whether there is any communal unemployment?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Page 1

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*): If there is unemployment, is it confined to a particular community or does it not relate to all the communities in the State? I will put that question to the Member.

MR. S. PIRAVIPERUMAL PILLAI (*Commerce and Industry, South*): I am sorry the Member is not in order in putting a question to me.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*): The newspapers devote so much space for the discussion of the claims of individuals and communities for the loaves and fishes of office.

MR. K. I. JOSEPH (*Meenachil cum Devicolam*): May I know whether the Member is allowed to refer to newspaper reports?

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*): I have not picked up any statements from any particular newspaper. I am simply referring to the newspapers generally.

The public mind is often in a very bad temper and the situation has become so alarming that sectarian advocacies frequently collide with the prestige and authority of the Government.

As Mr. Kumara Pillai has pointed out, these disappointed educated young men are alarmingly increasing and Satan finds a mischief still for idle hands to do. This problem has been dealt with with considerable ability by the members of the Calcutta University Commission. The conditions in Bengal seem to be more or less similar to the conditions that prevail in Travancore to-day. Their report says thus:

"It is difficult to resist the conclusion that an unduly large proportion of the able young men of Bengal are being trained in a manner too purely literary. Evidence from all sides, from Indians and Englishmen alike, shows that though some few have found the fullest scope for their abilities, and are occupying with distinction positions of the highest importance, and though practically all the graduates of the University do find employment of one sort or another, there is in Bengal a large number of men who after having either obtained university degrees, or reached an earlier stage in the university course, find that there are no outlets available for them such as their academic standing justified them in expecting.....It is impossible, also, not to recognise that a system which leads to such results must be economically wasteful and socially dangerous, and must in the end lead to the intellectual impoverishment of the country.

It is inevitable that men of ability who, after an arduous training, find themselves in such a situation should be deeply discontended, and should be inclined to lay the blame, as is the natural temptation of the dissatisfied in all lands and, above all in India, upon the Government of their country. The anarchist movement which has been so distressing a feature of recent years in Bengal has, by some, been attributed largely to the influence of these discontended classes; and undoubtedly it has drawn from among them many of its recruits." (*Report of the Calcutta University Commission 1917-19, Vol. I, part 1, pp. 22-23.*)

The conditions in Travancore are more or less similar to the conditions that prevailed in Bengal when the report was submitted. Thus the existence of a similar discontented class of educated young men forms a menace to good government.

MR. C. P. THOMAS (*Nominated*): May I ask the Member whether it is a fact that this House has always demanded facilities for this kind of education in Travancore?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*) : That may be his information. My information is the other way. The public downrightly condemned the present system of education.

MR. C. P. THOMAS (*Nominated*) : May I ask whether the Member is aware that this House and other bodies have asked for more facilities being given for the admission of double the number of students in colleges so that they may not go outside Travancore?

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*) : Some Members may be of that opinion. I am not bound by the opinion of the other Members of the House. If the Member would refer to my budget speech, he will find that I have advocated for collegiate education being made more costly if possible.

MR. C. P. THOMAS (*Nominated*) : I am only asking if he is aware of it.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*) : I am aware.

It is true that the people of Travancore are perhaps the most loyal in the world. But all the same it must be recognised that a chronic unemployment is a sure cause of political distemper. It therefore behoves the Government to obviate the difficulties of the situation. The longer the solution is postponed the more difficult it will be.

It has to be recognised that the Government will never be able to provide Government employment to all the educated subjects. The evil can therefore be averted only by opening up new vistas of honourable and profitable employment. There are the inexhaustible natural resources of the country remaining to be tackled. There is a lot of cultivable land remaining idle. The labour power of the State is not being properly harnessed and capital lies scattered about without finding proper investment. Literary education can never work towards the material salvation of the people unless we give the educated men and women the means to live useful and comfortable lives. I am glad that lower down in the programme of this session there is a resolution to be moved by Mr. Raman Menon. If that resolution is carefully discussed and accepted by the House, the problem of unemployment is bound to find a proper solution. I am sure that Mr. Menon's resolution would enable this House to deal effectively with this difficult question, because it is bound to disclose ways and means for making Travancore industrially and economically prosperous.

MR. S. PIRAVIPERUMAL PILLAI (*Commerce and Industry, South*) : May I know what is the resolution he refers to? Is it the resolution for the amalgamation of the Development Departments?

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*) : The very same resolution.

MR. S. PIRAVIPERUMAL PILLAI (*Commerce and Industry, South*) : May I know if the amalgamation of Development Departments will promote or discourage this problem of unemployment?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*): It will solve to a great extent the problem of unemployment. With these words, I support the resolution.

MR. PAUL DANIEL (*Nominated*): I wish to refer to one aspect of the problem of unemployment. Sir, I need hardly point out that the problem of employment is becoming more and more serious and is threatening to destroy the peace and contentment of the people of our State. By saying so, I do not even so much as hint that this state of affairs is confined to Travancore. So far as we can learn, the situation is almost as bad in South India. Passing beyond India and examining the position in this respect in that far off country with which we are most intimately associated, I mean England, we find that this unemployment is a menace not only to the country but also to the Government. But the significance of the term unemployment as used in England is very different from what it stands for in our country. There it is the unemployment of men who are ready and willing to do any work given to them, who would turn their hands to anything that might turn up in order to obtain the day's or week's wages to keep them alive. Here it is the unemployment of men and lads who attach a peculiar dignity to certain professions and walks of life and would cling to them for all they are worth. They will never stoop to do any work which will soil their hands. So, unemployment in Travancore is of a peculiar nature. As the mover of the proposition so eloquently and effectively pointed out yesterday, there are any number of acres of land lying fallow all round; handicrafts which were once flourishing in the country are now languishing, deteriorating, and are becoming extinct. They are beckoning to the young men to go to their rescue, but the latter pass by with a toss of their head in sheer contempt.

MR. G. PARAMESVARAN PILLAI (*Neyyattinkara*): May I know from the Member whether there are any means by which the Government may ask these young men to go to these lands?

MR. PAUL DANIEL (*Nominated*): I do not know.

Thus Travancore unemployment is a problem far more intricate than that which threatens any other country and far more difficult to solve.

I am afraid this is producing an injurious reflex effect on the labouring population. They are becoming more assertive and unjust in their demands. In certain places they do not give more than 4 or at the most 5 hours' work and demand a whole day's wages. I believe that my friend Mr. Karayalar who is a great employer of labour in South Travancore will bear me out in this statement of mine.

Now, what has brought about this state of affairs? I have heard some even say that this is all due to the nature of education given. I am afraid that there is much truth in it. Possibly, this false position which our educated young men assume has something to do with the coats and head dress and benches which were peremptorily demanded when the Education Code was first promulgated. It has, perhaps, much

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

to do with the nature of the tests employed to ascertain efficiency and the implied promise which success in those tests carries with it. Scores of our young men graduate every year, and when they feel the pinch of unemployment, they go on to the study of law and very soon create an intensified form of unemployment at the Bar of every court of the State. Coming down to the lower examinations, there are two service tests in the State. There is first the English School Leaving Certificate or the School Final Examination according to which about 1,500 young men are declared eligible for service in the State every year. Below this there is the T. C. S. which is slightly lower than the I. C. S. and the State gets about 2,000 young men annually for service by success in this examination. It would appear from this that the probable number of posts to be filled in the State every year must be somewhere about 4,000. But all these men, though declared eligible for public service, are not being drafted into it. There is some delay in appointing them to places and the poor lads are becoming impatient. Impatience gives place to indignation and later on to disappointment. Is all this due to some miscalculation of the Government as regards the number of men they want every year for service? If so, it is this miscalculation that is causing an amount of evil and trouble which the Government did not anticipate and hence the sooner this is seriously tackled the better for the State. Otherwise, as the late Dewan, Mr. Sankarasubbier, said once, for every appointment the head of a department makes he will create 99 enemies and one discontented man. With these words, I support most heartily the resolution of Mr. Kumara Pillai and recommend that a very small committee of men who are interested in the solution of this problem be appointed.

MR. A. K. PILLAI (*Karunagapalli*): May I know from the Member what is meant by T. C. S?

MR. PAUL DANIEL (*Nominated*): It means the Travancore Civil Service.

MR. S. PIRAVIPERUMAL PILLAI (*Commerce and Industry, South*): Sir, the question of unemployment is the greatest of our economic and social problems. It is assuming unmanageable proportions. It is a stern fact which stares us in the face. Neither the Government nor the Council can afford to ignore it. Unless we check it from attaining menacing dimensions, there would be trouble in the land.

Of course, we have nothing to do with the idle, the rich workless, and the disabled. They may be set apart and left out of our consideration. For our purpose, the unemployed may be divided into three groups:

(i) the unskilled unemployed,
(ii) the skilled unemployed, and
(iii) the educated unemployed.

It is absolutely essential that we should appoint a committee to study the question in all its aspects and to suggest ways and means of remedy.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Paul Daniel.]

The first is the unskilled unemployed. There are many persons who are only able to hew wood and draw water, to take loads and do such other things. There are many of them. Agriculture, plantation and trade engage them now. Make agriculture more extensive, make room for extensive plantations and give facilities for the encouragement of trade and these men would be mostly employed. In these ways, the unskilled unemployed may be employed. I may also add that converting the unskilled unemployed into the skilled is one of the best ways of solving their problem.

By the skilled unemployed, I mean persons fit for industrial and skilled labour but without work. This group nowhere is very small and is likely to grow and must grow. Extension of railway, improvement of ports, introduction of waterworks and electric works and such others would want them and absorb them. In my view the cry of this group is yet to be heard.

The third group is the educated unemployed. I mean the large army of certificate holders—Vernacular School Leaving Certificates, English School Leaving Certificates and University certificates. Their cry is the loudest. Apparently their problem seems to be the most important. That the Government have yet to concede and fight shy of a reform of the educational system which is primarily responsible for the employment of the educated is seen from the answers they have given to my question.*

As for the future, we have to change the nature of education. If that is not to be done it is better to close our schools and colleges. The modern graduate, if he is not employed as a teacher or as a clerk, is not able to earn a pie of his own accord. The situation is thought-provoking. The present system of education is intended to impart knowledge and if those who seek it intend getting money alone out of it, and are disappointed, they alone are to blame for it.

A progressive railway policy, electric and water-supply schemes, throwing open more areas for cultivation, penalising non-cultivation, affording facilities for trade and commerce by banking, commercial and industrial education, opening fresh avenues for service and items of subsidiary occupation and cottage industries and popularising small industrial schemes, changing the system of education and introducing unemployment insurance are some of the ways that suggest themselves to me now.

The Government have done nothing till now though its attention has been repeatedly drawn to the subject. However, I am glad that the Dewan has recognised this sore in our social life and dealt with it in paragraph 27 of the Assembly Address. The Government are the largest employers of educated labour and I am glad that the Government have promised to leave nothing undone to narrow the margin of unemployment. A committee is essential to narrow the margin. With these words, I support the resolution.

*Page 481, Vol. VIII—Council Proceedings.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. KALLUR NARAYANA PILLAI (*Pattanamtitta*) : തൊഴിൽ ഇല്ലായ്മ മറ്റു രാജ്യങ്ങളിൽ എന്ന പോലെ തിരുവിതാംകൂറിലും മുൻപുണ്ടായിരുന്നതിനെ അപേക്ഷിച്ചു വർദ്ധിച്ചു വരികയാണ്. യാതൊരു കാലക്ഷേപമാർഗ്ഗവുമില്ലാതെ നിരാലംബന്മാരായും രോഗബാധിതരായും അർദ്ധനഗ്നരായും കഴിച്ചു കൂട്ടുന്ന ജനങ്ങളുടെ സംഖ്യ ഭയങ്കരമാംവണ്ണം വർദ്ധിച്ചു വരുന്നു. ഏതുഗ്രാമത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു പരിശോധിച്ചാലും പരീക്ഷാവിജയികളായും അല്ലാതേയും തൊഴിൽ ഇല്ലാതെ അലഞ്ഞു നടക്കുന്ന അനേകം യുവജനങ്ങളെ യഥേഷ്ടം കാണാവുന്നതാണ്. ശരിയായ കാലക്ഷേപമാർഗ്ഗം ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ട് തിരുവിതാംകൂറിൽ ദശലക്ഷംജനങ്ങൾക്കുള്ളതിൽ നവലക്ഷത്തിൽപരം ജനങ്ങളും ഒരുനേരത്തെ ആഹാരമെങ്കിലും തൃപ്തിയായി ലഭിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തവരാണ്. ഇപ്രകാരം വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന തൊഴിൽഇല്ലായ്മനിമിത്തം സമുദായമൈത്രിയും രാജ്യസ്നേഹവും, ഗാർഹികസുഖവും, നാട്ടിൽ നിന്ന് അസ്തമിച്ചു പോകുന്നു. ഭീഷണം മൂതലായ നിയമലംഘനങ്ങൾ വർദ്ധിച്ചു വരുന്നു. തിരുവിതാംകൂറിൽ ഒരാണ്ടിൽ ഒരാളിന്റെ വരവു ഇരുപതു രൂപയാണെന്ന് ഓർക്കുമ്പോൾ തന്നെ ഇവിടത്തെ ധനോല്പാദനം എത്ര മന്ദഗതിയിലാണെന്ന് ഊഹിക്കാമല്ലോ

MR. K. K. THOMAS (*Kottayam*) : തിരുവിതാംകൂറിൽ ഒരാളിന്റെ വരവു ഇരുപതുരൂപയാണെന്ന് എങ്ങിനെ മനസ്സിലാക്കി?

MR. KALLUR NARAYANA PILLAI (*Pattanamtitta*) : പതിനഞ്ചു ലക്ഷം ഏക്കർ സ്ഥലത്തെ തിരുവിതാംകൂറിൽ കൃഷിയുള്ളൂ. ആറു ലക്ഷം ഏക്കർ നെൽകൃഷിക്കും അഞ്ചുലക്ഷം ഏക്കർ തെങ്ങു കൃഷിക്കും മൂന്നുലക്ഷം ഏക്കർ കപ്പകൃഷിക്കും ഒരു ലക്ഷം ഏക്കർ മറ്റു കൃഷിക്കും ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. ജനസംഖ്യ കണക്കും ഇതിലെ ആദായവും എടുത്തു വീതിച്ചു നോക്കുമ്പോൾ ഒരാളിന്റെ വരവു ഇരുപതു രൂപയാണെന്നു കാണാം.

ഛ. വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായം.

ഒന്നാമതായി നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായം തന്നെ ഇതിലേക്കുത്തരവാദം വഹിക്കുന്നു. ബ്രിട്ടീഷ് ഇൻഡ്യയിലെ താണപടിയിലുള്ള ഉദ്യോഗനിർവ്വഹണത്തിനു പ്രാപ്തരാക്കാൻ വേണ്ടി വാക്കപ്പെട്ട സാഹിത്യപരമായവിദ്യാഭ്യാസപദ്ധതിയെ അനുകരിച്ചുള്ള ഇവിടത്തെ വിദ്യാഭ്യാസം തൊഴിൽ ഇല്ലായ്മയെ നിമിഷംപ്രതി വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു. ഔരം വിദ്യാഭ്യാസസമ്പ്രദായവും പ്രായോഗികജീവിതവും തമ്മിൽ യാതൊരു ബന്ധവുമില്ല. ഔരം തരത്തിലുള്ള വിദ്യാഭ്യാസം സിദ്ധിച്ചവർക്കു സർക്കാർ സേവനവും വക്കീൽപണിയുമല്ലാതെ മറ്റൊരു ജീവിതപോഷണമാർഗ്ഗ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Kallur Narayana Pillai.]

വും ലഭിക്കുന്നില്ല. ഒരാം രണ്ടു ശാഖകളും പരിമിതമാണ്. അതു കൊണ്ടു ഒരാം രണ്ടു ശാഖകളിലേക്കുള്ള പ്രവേശന നിരക്കു കൂടി വരുന്നു. ഓരോ സമുദായത്തിലെ അംഗങ്ങാംക്കും ഭൂരിപക്ഷം ഉദ്യോഗങ്ങാം ലഭിക്കണമെന്നുള്ള മോഹം കലശലായി തീരുന്നതു കൊണ്ടു് സമുദായങ്ങാം തമ്മിൽ ആവശ്യംവേണ്ട സൌഹാർദ്ദനിലനഷ്ടപ്പെട്ടു പോകുന്നു. അതിനും പുറമേ തിരുവിതാംകൂറിൽ ജാതികളും, അവാന്തരജാതികളും, ഉദ്യോഗലാഭത്തിനുവേണ്ടി വർദ്ധിച്ചു വരുന്നു. അതു കൊണ്ടാണു് ഭരണകാര്യത്തിൽ വിഷമതഗവർമ്മെൻറിനുംകൂടി വരുന്നതു്.

൨. വ്യവസായവാണിജ്യങ്ങളുടെ ശുഷ്ക നില.

ഇന്നും തിരുവിതാംകൂർ അസംസ്കൃത സാധനങ്ങളുടെ കയറ്റുമതി കൊണ്ടു തൃപ്തിപ്പെട്ടുവരുന്നു. വ്യവസായവാണിജ്യപോഷണത്തിനു വേണ്ടതായ യാതൊരു പദ്ധതിയും പ്രായോഗികവിഷയത്തിലും തൃപ്തികരമാംവണ്ണം ഇതേവരെ രൂപീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല.

൩. കൃഷികവൃത്തിയുടെ പരിമിതസ്ഥിതി.

തിരുവിതാംകൂറിൽതെങ്ങു കൃഷിയൊഴികെ നെൽകൃഷിക്കു ൩ലക്ഷം ഏക്കറും, മരച്ചീനികൃഷിക്കു ൩ ലക്ഷം ഏക്കറും മറു കൃഷികാംക്കു ൧ ലക്ഷം ഏക്കറും ഇങ്ങിനെ ൭ ൦ ലക്ഷം ഏക്കർ ഭൂമിയിലാണു കൃഷിനടത്തിവരുന്നതു. ഒരു കൃഷിക്കാരനു ൪ ഏക്കർ വീതം സ്വന്തമായികൃഷി ചെയ്യാവുന്ന ക്രമത്തിനു ൨ ലക്ഷം ജനങ്ങാംക്കെ കൃഷിത്തൊഴിൽ നടത്തുന്നതിനു സൌകര്യമായി ഭൂമിയൊള്ളു.

൪. ഭരണക്രൂടവും ജനങ്ങളും, വ്യവസായവാണിജ്യ തൊഴിൽശാലകളും തമ്മിലുള്ള അകൽച്ച.

ഇപ്പോാം ഗവർമ്മെൻറു ജനങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനരംഗത്തിൽപ്രവേശിച്ചു് അവരുടെ ജീവിതരീതിയെപ്പറ്റി അന്വേഷിക്കുന്നില്ല. അതുപോലെതന്നെ ഉള്ളിടത്തോളം വ്യവസായവാണിജ്യശാലകളിൽതന്നെ ഗവർമ്മെൻറിൻെറ നേരിട്ടുള്ള ദൃഷ്ടിയില്ല. വിദ്യാലയവും തൊഴിൽശാലയും തമ്മിൽ പരസ്പരബന്ധവുമില്ല. അതുകൊണ്ടു തൊഴിലുകളെ ക്രമീകരിച്ചു ജനങ്ങാംക്കു കാലയാപനമാർഗ്ഗം ഉണ്ടാക്കികൊടുക്കുന്നതിനു് ഒരു ഘടനയില്ലാതെയാണിരിക്കുന്നതു.

തൊഴിലില്ലായ്മയുടെ പ്രധാനകാരണങ്ങാം ഇവയാണു്. ഒരു രാജ്യത്തിലെ ജനങ്ങളുടെ ക്ഷേമൈശ്വര്യങ്ങളും ശാന്തപരമായ ജീവിതവും പരിപോഷിപ്പിക്കേണ്ടതു ഭരണാധികാരത്തിൻെറ പ്രഥമധ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

മ്മമാണ്. നാട്ടിൽ തൊഴിൽ ഇല്ലായ്മ വർദ്ധിക്കുംതോറും ജനക്ഷോഭവും സമാധാനവും നശിച്ചുപോകുന്നതുകൊണ്ടു ഭരണാധികാരത്തിനുതന്നെയും അസ്വസ്ഥതയ്ക്കു കാരണമായിത്തീരുന്നതാണ്. ആയതുകൊണ്ടു തൊഴിൽ ഇല്ലായ്മയെ ദൂരീകരിക്കേണ്ടതു ഗവർണ്മെൻറിന്റെ കർത്തവ്യകർമ്മങ്ങളിൽ സർവ്വപ്രധാനങ്ങളായതാണ്.

ആകയാൽ ഈ പ്രമേയത്തെ ഞാനും ഹാർദ്ദമായി അനുകൂലിച്ചു കൊള്ളുന്നു.

MR. K. K. THOMAS (*Kottayam*): We would like to hear the Government on this matter.

PRESIDENT: The Government would like to hear a few more speakers before they reply.

MR. N. KUMARAN (*Nominated*): Sir, I have great pleasure in supporting this resolution. There can be no doubt as to the importance of the question at issue. It is also clear that this problem demands urgent solution at the hands of the Government. Mr. Kumara Pillai, while moving the resolution, submitted certain figures for the consideration of the House. We find that year after year our young men to the extent of three to four thousands are going out of our educational institutions after receiving what they think to be a certain educational qualification. Those persons who go out of our educational institutions do not desire to turn back to the land or to the artisan's profession for the purpose of earning their bread. Everyone seems to require a decent occupation and that is why the situation has become so very keen and the problem so very complex. In Travancore and Southern India, as well as in Northern India, the same problem has arisen. We know that a similar resolution has been moved in the Madras Legislative Council and as a result of it a committee has been appointed and one of our late Dewans, Dewan Bahadur M. Krishnan Nair, is the Chairman of that committee. I am not quite sure whether that committee has begun to take evidence. But, at any rate, we may expect that in the near future they will submit their report. What I therefore want to point out is that this is not a local problem. A similar problem has arisen in other places also, and probably a similar solution would be necessary for us also. It has been pointed out by some speakers that the solution will mainly lie in the change that we might effect in our educational system. I do not believe that that is the correct solution of the problem or even a correct diagnosis of the situation. For instance, if we suppose for a moment that all our colleges and Secondary Schools and Vernacular Middle Schools be converted into some sort of technical schools whence any number of shorthand writers, draftsmen, sub-engineers, engineers and men of that variety are turned out, I do not believe we will in any way be solving the problem of the unemployed. Where is the room where all these people can be employed? We will simply find that for one sort of unemployment we have another sort. Therefore, the solution will lie not in changing the

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. N. Kumaran.]

character of education but in finding scope for the employment of any sort of labour, whether trained or untrained. Therefore, we will have to look to other directions and I should think that in the development of our industries, the development of our commerce and the discovery of means by which we can convert most of our raw materials into finished products will lie the solution of the problem. The change in the character of the educational system will no doubt enable most of our educated men to be trained in some particular art or profession, but that will not put bread into their mouths. Nevertheless, they will have to be employed by some person. Where is the capitalist or the commercial magnate to employ these men. Therefore, I say we will not thereby be nearing the solution.

It has been pointed out yesterday by Mr. Kumara Pillai that this situation has been rendered still more serious by children of the backward communities or artisans coming forward and receiving a general education by which they find themselves afterwards unwilling to follow their parents' profession. Of course, he cited the instance of a blacksmith. My view is that every man is entitled to receive whatever education he likes. It is not possible for us or for the Government to compel a particular man to take a particular education. It must depend upon his own inclination and on what his parents are able to except from it and come to a conclusion whether they would be safeguarding the prospects of the particular student by asking him to take a particular education. Of course, it is a laudable intention on the part of the parent of a blacksmith to think that his son should become a Government servant, if possible to take part also in the administration of his country. It is not possible for us to compel him always to be hewer of wood and drawer of water. Those days are long past and I hope they are not likely to return. What I therefore submit is that so far as the resolution is concerned, a committee might sit, might explore all the possible avenues of employing our young men not by changing the system of education, but by discovering new methods of employment. The question is no doubt very serious. It is very complex and it requires for its solution probably some expert advice and help. A number of ordinary gentlemen sitting in a committee probably might not arrive at a proper solution of the problem.

MR. G. PARAMESVARAN PILLAI (*Neyyattinkara*): May I have from the Member a rough idea as to what he thinks of finding out new avenues?

MR. N. KUMARAN (*Nominated*): New professions must be created. Of course, we will have to study the situation elsewhere, for instance the unemployment problem in England. Nobody finds fault with the system of education there. We have got there the trained labourers and the work for them, but still the unemployment problem is there. The only question is whether they have got sufficient scope for giving work to all the persons willing to go to the factory or workshops and earn their

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

own bread. Of course, so far as we are concerned, there is no oversea empire where we can send our graduates for foreign service. Somehow or other, we have to employ all these young men here. No doubt, a large number of graduates are being turned out year by year. It is not possible to send them all back to the land even supposing that the land will bear the return of all these persons to it for earning their bread.

MR. K. I. JOSEPH (*Minachil* cum *Devicolam*): Does Mr. Kumaran mean Government employment?

MR. N. KUMARAN (*Nominated*): Certainly not. Government employment is not a very elastic thing. Then there is the Legislative Council which is always vigilant and very careful not to permit any new service being opened.

MR. K. I. JOSEPH (*Minachil* cum *Devicolam*): Will it be possible for a committee to devise means and make it possible for private enterprise to initiate such progress?

MR. N. KUMARAN (*Nominated*): The committee might make suggestions to the Government and the Government may help the people in working out those suggestions.

I would make one suggestion with regard to Government service. Looking through the budget proposals we find that not less than 20,000 posts there are in Government service for which no educational qualification is fixed, for instance, the constables, the peons, the petty officers, and so many similar public servants. Is it proper that a Government which boasts of spending such a large amount of money on education should employ persons without any qualification whatsoever to the extent of 20,000 hands? Why not they prescribe some sort of educational qualification for these men, say for example, the Vernacular fifth class for some posts and the School Final Examination for some other posts, namely that of the first grade constable, the last grade of Petty Officers and the peons in the Judicial Department. Of course, these are very important functionaries.

MR. W. H. PITT (*Commissioner of Police*): Will the Member send up men with these qualifications for the posts of Constables?

MR. N. KUMARAN (*Nominated*): That is a different matter. I could have sent them over there, but there is some difficulty now. For, the Commissioner did not declare that a particular qualification should be sufficient for a man to be appointed as a constable. If certain qualifications were prescribed, it would be perfectly easy for me to send any number of persons who are qualified.

MR. W. H. PITT (*Commissioner of Police*): Can he find any persons with these qualifications to apply for a constable's post?

PRESIDENT: Mr. Kumaran says that you have not specified the qualifications.

MR. N. KUMARAN (*Nominated*): Yes. When these School final people find it impossible to get more respectable posts and when all the avenues are closed, they will certainly apply for the post of the first grade constable.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. V. SUBBA AIYAR (*Nominated*) (*Deputy President*): What does the Member propose for those men who have no qualification and yet who may be entertained, since according to him there will be unemployment as regards those persons?

MR. N. KUMARAN (*Nominated*): In reply, I have only to refer to what my friend Mr. Kumara Pillai suggested, that we are leaving the land away and we are getting out of our old professions. All those persons who are not educated, who could not go to a school and get themselves qualified, may go back to the land and follow their parents' professions.

MR. V. SUBBA AIYAR (*Nominated*) (*Deputy President*): Is it not more desirable that educated men should follow their family professions?

MR. N. KUMARAN (*Nominated*): If they are willing, certainly I would not stand in their way. But people have a certain mentality which cannot be easily changed.

MR. K. K. THOMAS (*Kottayam*): May I know if the Member knows what this mentality is due to?

MR. N. KUMARAN (*Nominated*): It might be due to several causes. In the first place, they have received a costly education. We know from experience that they have aspired for Government service which is supposed to be a respectable method of earning one's bread.

MR. K. K. THOMAS (*Kottayam*): How do the wages in the Government service and outside Government service compare?

MR. N. KUMARAN (*Nominated*): Well, it is not possible for me to compare the pecuniary condition of the public service and that outside. I have not got the figures with me.

MR. V. SUBBA AIYAR (*Nominated*) (*Deputy President*): Is Mr. Kumaran aware that one Raman Tattan B. A., who was a Sub-Magistrate for twelve years, resigned his post to join his father's profession?

MR. N. KUMARAN (*Nominated*): I do not know.

MR. V. SUBBA AIYAR (*Nominated*) (*Deputy President*): This is contained in yesterday's 'Hindu'.

MR. N. KUMARAN (*Nominated*): If that is the case with us also, I do not believe many of us are entitled to be here. We would have been elsewhere. Therefore, it is absolutely meaningless to say that we should follow our old professions. Of course, most of us, who may be compelled by circumstances or by rules which the Government might frame to do so, may follow their old profession. A change then in the situation might be introduced hereafter and there will not be such a large number of students sent to colleges and other institutions to receive a costly education. The pressure at the door of our colleges would be very much reduced when we find that it does not help us. With these words, I support the resolution.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. TARIATU KUNJITOMMAN (*Muvattupuzha* cum *Todupuzha*): തൊഴിലില്ലായ്മയെ പരിഹരിക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളെപ്പറ്റി വേണ്ട അന്വേഷണം ചെയ്തു നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകാൻ ഒരു കമ്മിറ്റി ഏർപ്പെടുത്തണമെന്നുള്ള മിസ്റ്റർ കുമാരപിള്ളയുടെ പ്രമേയത്തെ എനിക്കനുകൂലിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെ ഇരിക്കുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഈ രാജ്യത്ത് ഇപ്പോൾ തൊഴിൽ ചെയ്യാൻ മനസ്സുള്ള ഏവർക്കും തൊഴിൽ ഇല്ലായ്കയില്ല. തൊഴിൽ ചെയ്യാൻ മനസ്സില്ലാത്തവനെക്കൊണ്ടു തൊഴിൽ ചെയ്യിക്കുവാൻ ഒരു കമ്മിറ്റികൊണ്ടു സാധിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. അങ്ങിനെയുള്ളവരെ അവരുടെ അനുഭവങ്ങൾതന്നെ വേണം തൊഴിൽ ചെയ്യാൻ ഉത്സാഹമുള്ളവരാക്കിതീർക്കുവാൻ. ആവശ്യം സൃഷ്ടിയുടെ മാതാവാണെന്നു പഴഞ്ചൊല്ലുണ്ടെല്ലൊ. തൊഴിൽചെയ്യാതെ തങ്ങൾക്കൊ കുടുംബത്തിനൊ വേണ്ട ആവശ്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്നുവരുമ്പോൾ ആരും ഏതെങ്കിലും തൊഴിലിൽ പ്രവേശിക്കാതിരിക്കയില്ല. അതിനു വേണ്ട തൊഴിലുകൾ രാജ്യത്തു ധാരാളം ഉണ്ടുതാനും. രണ്ടു തരക്കാരാണ് ജോലിചെയ്യാതെ കാണുന്നതു്. ഒരു തരക്കാർ തീരെ ദരിദ്രരും വിദ്യാഭ്യാസമില്ലാത്തവരും ആയ ഒരു കൂട്ടരാണ്. അവർ രോഗമൊ വാർദ്ധക്യമൊ നിമിത്തം ജോലിചെയ്യാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തവരായ ഭിക്ഷുക്കളോടുചേർന്നു ഭിക്ഷാടനംചെയ്തു നടക്കുന്നവരാണ്. അവർ രോഗികളാണെന്ന വേഷത്തിൽ നടക്കുന്നതുകൊണ്ടു് ഉദാരന്മാരായ ആളുകൾ ഭിക്ഷ നൽകി അവരേയും പോറ്റിപോരുന്നു. അവർക്കു വേലചെയ്യാൻ മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ ജോലിയും ധാരാളമുണ്ടു്.

MR. K. SIVARAMA PANIKKAR (*Shertallai*): തൊഴിൽചെയ്യാൻ മടിയുള്ള ഒരു തരക്കാരെപ്പറ്റി പറഞ്ഞല്ലോ അവരെപ്പറ്റി കേട്ടാൽകൊള്ളാം.

MR. TARIATU KUNJITOMMAN (*Muvattupuzha* cum *Todupuzha*): ആ തരക്കാരെപ്പറ്റിയാണു പറഞ്ഞതു്. എനിക്കു ഫ 0 മിന്നിട്ടേ സംസാരിക്കാൻ അവകാശമുള്ളു. അതു കഴിഞ്ഞു ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിച്ചാൽ പ്രസിഡൻറു് അനുവദിക്കുന്നപക്ഷം ഉത്തരം പറയാം.

രാജ്യത്തിൻെറ ഓരോ ഭാഗത്തും ഓരോ വേലകൾക്കും വ--ം, ഫ 0 -ം, ഫ ഉ-ം അണാ വീതം വേലക്കാരൻെറ കൂലിനിരക്കായി തീർന്നിട്ടുണ്ടു്. മിസ്റ്റർ കുമാരപിള്ളതന്നെ ഈവിധം കൂലിനിരക്കു വീണിട്ടുണ്ടെന്നു ഇന്നലത്തെ പ്രസംഗത്തിൽ സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ടു്. കൂലിവേലക്കുപോകാതെതന്നെ കാലക്ഷേപം കഴിക്കണമെന്നു വിചാരിക്കുന്ന ദരിദ്രർക്കും വേലചെയ്യാൻ മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ വേലയില്ലായ്കയില്ല. ആരുടെയെങ്കിലും സ്ഥലങ്ങൾ ഉഴ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Tariatu Kunjitomman.]

ത്തിനെടുത്തു നെൽകൃഷിയൊ മരച്ചീനികൃഷിയൊ മറേറതെങ്കിലും കൃഷികളൊ ചെയ്തു കാലക്ഷേപം കഴിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തവിധം വലിയ സ്ഥലദൌർല്ലഭ്യം ഇപ്പോൾ നേരിട്ടിട്ടില്ല. ജനസംഖ്യ വർദ്ധിക്കുന്നതനുസരിച്ച് ഓരോരുത്തക്കുള്ള ഭൂസ്വത്തിന്റെ വിസ്തീർണ്ണം കുറഞ്ഞുവരുന്നു എന്നുള്ളതു വാസ്തവമാണ്. അതു നിമിത്തം കൃഷിചെയ്യാൻ മനസ്സുള്ളവർക്കും കൃഷിക്കും വാസത്തിനും സ്ഥലം ഇല്ലെന്നുള്ള ബുദ്ധിമുട്ടു ചിലയിടത്തെല്ലാം വർദ്ധിച്ചുവരുന്നുണ്ട്. അതിനുള്ള പ്രതിവിധി ഗവർമ്മെൻറിനൊ പൊതുജനങ്ങൾക്കൊ യാതൊരു പ്രയോജനവുമില്ലാത്തവിധത്തിൽ റിസർവ്വാക്കിയിട്ടിരിക്കുന്നതും പുരാതനകാലത്തു് ഇതുതന്നെ ജനബാഹുല്യം ഇല്ലാതിരുന്നപ്പോൾപോലും കൃഷിചെയ്യുകയും കുടിപാർക്കയും ചെയ്തിരുന്നതുമായ ലക്ഷ്യങ്ങളോടുകൂടിയ പ്രദേശങ്ങളെ റിസർവ്വിൽനിന്നും വിടുത്തി ചില്ലറ അംശങ്ങളായി തിരിച്ചു സാധുക്കളായവർക്കു പതിച്ചുകൊടുക്കയാകുന്നു. അങ്ങിനെ ഒന്നൊ ഒന്നരയൊ ലക്ഷം ഏക്കർ സ്ഥലങ്ങൾ രാജ്യത്തെ ജനവാസസ്ഥലങ്ങളോടു സമീപം കിടക്കുന്നവയെ പതിച്ചുകൊടുക്കുന്നതുകൊണ്ടു റിസർവ്വിനു സാരമായ കുറവൊന്നും വരാനില്ല. ഓരോ ഏക്കർ സ്ഥലങ്ങൾ അധീകൃതർ എന്നു ഗണിക്കുന്ന വർഗ്ഗങ്ങൾക്കു തറവിലകൂടാതെയും എല്ലാ വർഗ്ഗങ്ങളിലുംപെട്ട ഭൂസ്വത്തില്ലാത്തവർക്ക് അഞ്ചേക്കറിൽ കൂടാത്തതായ ഓരോ അംശങ്ങൾ അതാതു താലൂക്കിലെ 'മിനിമം' തറവിലക്കും ശേഷമെല്ലാം ഫ്രീ ഏക്കറിൽകൂടാത്ത അംശങ്ങളാക്കി ലേലംചെയ്തൊ പതിച്ചുകൊടുക്കുന്നതായാൽ അതു തൊഴിൽ വർദ്ധനയ്ക്കും രാജ്യൈശ്വർയ്യത്തിനും ഗവർമ്മെൻറു കോശപോഷണത്തിനും ഏറ്റവും ഉതകുന്നതായിരിക്കും. ഒരു ക്ലിപ്ത കാലത്തിനകം കൃഷിചെയ്യണമെന്നുള്ള വ്യവസ്ഥയോടുകൂടി പതിച്ചുകൊടുക്കുന്നതു് അധികം നല്ലതാണ്. ഒന്നര ലക്ഷം ഏക്കർ സ്ഥലം ഈവിധം റിസർവ്വിൽനിന്നും വിടുത്തി പതിച്ചുകൊടുക്കുന്നതായാൽ സാധുക്കൾക്ക് ഏതാണ്ടും സ്ഥലം തറവില ക്രമത്തെ കൊടുക്കുന്ന കുറവു കഴിച്ചു് ഒന്നരകോടി രൂപായോളം ഗവർമ്മെൻറിനു തറവിലയും തടിവിലയുംകൂടി ലഭിക്കുന്നതായിരിക്കും. മിസ്റ്റർ കുമാരപിള്ള പറയുന്നതുപോലെ തൊഴിലില്ലായ്മ ഉണ്ടെങ്കിലും അതിനു ശരിയായ പരിഹാരമാർഗ്ഗം ഇതുതന്നെയാണ്. കൃഷിക്കു താല്പര്യമുണ്ടായിട്ടു ഭൂമിയില്ലാതെ ബുദ്ധിമുട്ടുന്നവർക്കും കുറെ വിദ്യാഭ്യാസം സിദ്ധിച്ചതിനുശേഷം ഉദ്യോഗസിദ്ധിക്കായി പരിശ്രമിച്ചു നിരാശയോടെ പിൻമാറുന്നവർക്കും ഇങ്ങിനെയുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ മരച്ചീനിയൊ തെങ്ങൊ കമുകൊ റബ്ബറൊ കൃഷിചെയ്തു മാനമായി കാലക്ഷേപം ചെയ്യാൻ സാധിക്കും.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ദരിദ്രരെക്കൂടാതെ തൊഴിൽചെയ്യാതെ നടക്കുന്ന മറെറാരുക്ലാസ്സ് വിദ്യാഭ്യാസം സിദ്ധിച്ചശേഷം ഉദ്യോഗങ്ങൾക്കായി ശ്രമിച്ചു നടക്കുന്നവരാണ്. ഇപ്രകാരമുള്ള ഏതാണ്ടു യുവാക്കന്മാർ രാജ്യത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും ഉണ്ട്. അവർ ഗവർമ്മെൻറു ഉദ്യോഗമാകുന്ന തൊഴിൽ ചെയ്യുന്നുമെന്നുമാത്രം ആശിച്ചു നടക്കുന്നവരാണ്. അല്ലാതെ തൊഴിൽ ഇല്ലാതെ ബുദ്ധിമുട്ടുന്നവരല്ല. കൃഷി മുതലായ തൊഴിലുകളിൽ ഏർപ്പെട്ടു ന്നതിന് ആവശ്യം അവരെ നിർബന്ധിക്കുന്നതിനുപരിച്ചു പലരും ഉദ്യോഗലബ്ധിക്കായിട്ടുള്ള ശ്രമങ്ങളിൽനിന്നും പിരിഞ്ഞു പൂർവീകന്മാരുടെ തൊഴിലുകളിലേക്കുപോകുന്നുണ്ട്. ഒരു കമ്മറി ഏർപ്പെടുത്തി ഇവരെസംബന്ധിച്ച് ഒന്നും ചെയ്യാനില്ല. കൂടിൽ വ്യവസായങ്ങൾക്ക് ഇവർ പോകുന്നവരും അല്ലാ.

MR. K. SIVARAMA PANIKKAR (*Shertallai*): വലിയ വ്യവസായങ്ങൾ നടത്തുന്നതിനു വേണ്ട സൌകര്യങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയാൽ അതിലേക്ക് അവർ ഒരുങ്ങുകയില്ലയൊ?

MR. TARIATU KUNJITOMMAN (*Muvattupuzha* cum *Todupuzha*): എന്റെ പ്രസംഗംകഴിഞ്ഞിട്ടു മറുപടിപറയാം.

MR. K. I. JOSEPH (*Minachil* cum *Devicolam*): Will the President please allow us to put the questions after the speech is over?

PRESIDENT: The ten minutes' time limit applies to the period of speech. You can put questions after that.

MR. TARIATU KUNJITOMMAN (*Muvattupuzha* cum *Todupuzha*): വലിയ വ്യവസായശാലകൾ ഏർപ്പെടുത്തി നടത്തുവാൻ വേണ്ട മൂലധനവും ഇവക്കു സാധാരണ ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ലാ. ഇവക്കുപറ്റിയ തൊഴിൽ ഇവരുടെ പൂർവീകന്മാരുടെ തൊഴിലായ കൃഷിതന്നെയാണ്. ഇവരിൽ അധികംപേരും കൃഷിക്കാരുടെ സന്താനങ്ങളും കൃഷിചെയ്യാൻ കുറച്ചെങ്കിലും സ്ഥലമുള്ളവരുമാണ്. സ്ഥലം ഇല്ലാത്തവർക്ക് സ്ഥലംലഭിക്കാൻ ഞാൻ മുമ്പുപറഞ്ഞമാർഗ്ഗം ഉറക്കണം. ആ മാർഗ്ഗത്തിൽക്കൂടി പ്രവർത്തിക്കുന്നതിന് ആവശ്യം അവരെ പ്രേരിപ്പിച്ചുകൊള്ളും. ശ്രീവാഴുങ്കോടാകുന്ന ഇൻഡ്യയുടെ ഈ ആരാമത്തിൽ എത്രയും ഫലപുഷ്ടിയുള്ള ഒരു വലിയ ഭാഗം റിസർവ്വിൽ കൂടുക്കിയിട്ടിട്ടുള്ളതു രാജ്യത്തിന്റെ ഭാവി ഐശ്വര്യത്തിനായി വേലചെയ്യാൻ ഉന്മേഷവും പ്രാപ്തിയും ഉള്ള വഞ്ചിരാജ്യത്തിലെ സന്താനങ്ങൾക്കു വീതിച്ചുകൊടുക്കണം. അതാണു തൊഴിൽവർദ്ധിക്കാനുള്ള ഒന്നാംതരം മാർഗ്ഗം. അതിന് കമ്മിറ്റി ഏർപ്പെടുത്തി ധനവ്യയം ചെയ്യേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ഈ കഷ്ടകരാജ്യത്തെ ഐശ്വര്യവർദ്ധനക്കും

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Tariatu Kunjitomman.]

തൊഴിൽ ഇല്ലായ്മയുടെ പരിഹാരത്തിനും കൃഷി ഭൂമിയിൽനിന്നും കൂടുതൽ വിളവെടുക്കുന്നതിനു കൃഷി പരിഷ്കരിക്കയും കൃഷിസ്ഥലം വർദ്ധിപ്പിക്കയുമാണുവേണ്ടതു്. ഈ വിഷയത്തിൽ കൃഷിഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിന്റെ പരിശ്രമംകൊണ്ടു പറയത്തക്ക അഭിവൃദ്ധിഒന്നും ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നു് പൊതുജനങ്ങൾ സമ്മതിക്കും. മാതൃകാതോട്ടങ്ങൾപോലും നഷ്ടകരമായ കൃഷിയുടെ മാതൃകകൾ ആണെന്ന ഗവർണ്മെൻറു തന്നിട്ടുള്ള മറുപടിയിൽനിന്നും വ്യക്തമാകുന്നുണ്ടു്. കൃഷിപരിഷ്കാരം തുടർന്നുവരുംതോറും വിദേശങ്ങളിൽനിന്നും ഇറക്കുമതിചെയ്യുന്ന നെല്ലിന്റേയും അരിയുടേയും തുക വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു. പിന്നെ കൃഷിസ്ഥലം വർദ്ധിപ്പിക്കുകയാണു് ഒരുമാർഗ്ഗം. ഈ രാജ്യത്തിലെ കായലുകളും ഏതാനും ചില പ്രദേശങ്ങളുടെമാത്രം വകയായ ഇടവക ഭൂമികളും ഒഴിച്ചു കണക്കാക്കുന്ന പക്ഷം രാജ്യത്തിന്റെ വിസ്തീർണ്ണതയിൽ പകുതി റിസർവ്വുവനമാണു്. ജനങ്ങൾക്കു് അവരുടെ പുരയിടങ്ങളിലുള്ള സാധനങ്ങളെ യഥേഷ്ടം കടത്തിക്കൊണ്ടുപോകുന്നതിനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ ചട്ടത്താൽ തടഞ്ഞും ഈ രാജ്യത്തെ തടികൾ സമുദ്രതീരത്തുള്ള ഡിപ്പോവിൽ വിദേശികൾക്കു വിൽക്കുന്നവിലക്കുപോലും ഉൾനാടുകളിലെ ജനങ്ങൾക്കു ആ നാടുകളിൽകൊടുക്കാതേയും ജനങ്ങൾക്കു പകുതി അവകാശം നിയമത്താലുള്ള കുടിപ്പുരയിടങ്ങളിലെ തേക്കുതടികളുടെ പകുതി അവകാശം നൽകാതേയും നയിച്ചുവരുന്ന ഫാറസ്റ്റ്ഭരണംകൊണ്ടു പ്രതിവത്സരം ചിലവുകഴിച്ചുള്ള ആദായം പൂജ്യംമാത്രമാണു്. റിസർവ്വനത്തിനു പുറത്തുള്ള കുടികളുടെ പുരയിടങ്ങളിലെ തേക്കുതടിയുടെ വിലമാത്രമാണു് ഇപ്പോൾ ആദായമായി ഗണിക്കുന്നതു്. അതു കുടിവിഭവമാണു്. വനവിഭവമല്ലല്ലൊ. അതിനാൽ റിസർവ്വിൽനിന്നും കുറെസ്ഥലം വിട്ടുന്നതുകൊണ്ടു റിസർവ്വ് നശിക്കുമെന്നോ ആദായം ഇല്ലാതാകുമെന്നോ ഇപ്പോൾ ഭയപ്പെടേണ്ട യാതൊരാവശ്യവുമില്ല. രാജ്യത്തെ തൊഴിൽ വർദ്ധനയ്ക്കും ഐശ്വര്യത്തിനും വേണ്ടി ഇപ്പോൾ ചെയ്യേണ്ടതു് ഇത്രമാത്രമേഉള്ളൂ. ഇപ്പോൾഉള്ള കൃഷിസ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നും കൂടുതൽ വിളവുണ്ടാക്കത്തക്കമാർഗ്ഗങ്ങൾ കൃഷിഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽനിന്നും മനസ്സിലാക്കി കൃഷിക്കാരുടെ ഇടയിൽ പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ആദായകരങ്ങളായ പുതിയ കൃഷികളും കൃഷിഉപകരണങ്ങളും രാജ്യത്തു നടപ്പാക്കുകയും വനത്തിൽനിന്നും ഒന്നരലക്ഷത്തോളം ഏക്കറെങ്കിലും ജനങ്ങൾക്കു ചില്ലറയായി പതിച്ചുകൊടുത്തു കൃഷിസ്ഥലങ്ങളുടെ വിസ്തീർണ്ണതയെ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയുമാണുവേണ്ടതു്. അല്ലാതെ മിസ്റ്റർ കുമാരപിള്ള പറയുംവണ്ണം രാജ്യത്തെ പല ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുകളെ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ക്കുട്ടിക്കെട്ടി ഒന്നിന്റെ ജോലിയും സ്വാഭാവികമായി നടക്കാതാക്കിത്തീർക്കുന്നതുകൊണ്ടോ കമ്മിറ്റി ഏർപ്പെടുത്തി ഗവർമ്മെന്റു പണം വൃഥാവ്യയം ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടോ ദോഷമല്ലാതെ ഗുണത്തിനൊന്നും വഴികാണുന്നില്ലാഎന്നുള്ള എന്റെ അഭിപ്രായത്തെ ഇവിടെ തുറന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു ഞാൻ വിരമിക്കുന്നു.

MR. K. I. JOSEPH (*Minachil* cum *Devicolam*) : കൃഷിസംബന്ധമായ പ്രവൃത്തി അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്നതിന് ഇപ്രകാരം ഒരു കമ്മിറ്റി ഏർപ്പെടുത്തിയാൽ ആ കമ്മറ്റിക്കു സാധിക്കുകയില്ലെ?

MR. TARIATU KUNJITOMMAN (*Muvattupuzha* cum *Todupuzha*) : തൊഴിലില്ലായ്മയെ പരിഹരിക്കാൻ ഉള്ള നാമധേയത്തിൽ ഒരു കമ്മിറ്റി രൂപീകരിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. നേരെമറിച്ചു കൃഷിപരിഷ്കരണത്തിനായി ഒരു കമ്മിറ്റിയെ രൂപീകരിക്കണമെന്നു പറയുന്നപക്ഷം ഞാൻ അതിനെ അനുകൂലിക്കാൻ തയാറാണു്.

MR. K. SIVARAMA PANIKKAR (*Shertallai*): കൃഷിക്കു സ്ഥലം പതിച്ചുകൊടുത്താൽ എല്ലാവരും കൃഷിക്കു പോകുമോ?

MR. TARIATU KUNJITOMMAN (*Muvattupuzha* cuin *Todupuzha*): എല്ലാവരും പോകും, പോകാത്തവരുടെ സംഖ്യ വളരെ കുറച്ചുള്ളൂ.

MR. K. SIVARAMA PANIKKAR (*Shertallai*): രണ്ടുക്ലാസുകാരെപ്പറ്റി മെമ്പർ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലൊ. അതിൽ ആദ്യത്തെ ക്ലാസുകാർ ആരാണു്?

MR. TARIATU KUNJITOMMAN (*Muvattupuzha* cum *Todupuzha*): ആദ്യത്തേതു ഭിക്ഷുവേഷം കെട്ടിനടക്കുന്നവരും വേലചെയ്യാൻ ശക്തിയുള്ളവരുമാണു.

MR. K. SIVARAMA PANIKKAR (*Shertallai*): അങ്ങിനെ ഉള്ളവരുടെ പ്രവൃത്തിയെ മെമ്പർ അനുകൂലിക്കുന്നുണ്ടോ?

MR. TARIATU KUNJITOMMAN (*Muvattupuzha* cum *Todupuzha*): അങ്ങിനെ ഉള്ളവരെ തിരിച്ചറിയാൻ പ്രയാസമാണു്. സാധാരണ രോഗികളായ ഭിക്ഷുക്കളോടു കൂടിയെ അവർ നടക്കുകയുള്ളൂ. രോഗികളും വേലചെയ്യാൻ ശേഷിയില്ലാത്തവരുമായ ആളുകളെ ഒരു സ്ഥാപനം ഉണ്ടാക്കി അതിൽ താമസിപ്പിക്കുകയും അവർ ഭിക്ഷയ്ക്കു നടക്കുന്നതു കുറ്റകരമാണെന്നു നിയമം ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യണം. വ്യാജവേഷംകെട്ടി നടക്കുന്നവരെ ശിക്ഷിക്കണം.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. K. SIVARAMA PANIKKAR (*Shertallai*): കൃഷിയിൽനിന്നും ക്രൂടുതൽ ആദായം കിട്ടുന്നില്ലെന്നു മെമ്പർ പറഞ്ഞല്ലൊ. അതുപോലെ വ്യവസായ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽനിന്നും ഇപ്പോൾ ആദായം കിട്ടുന്നില്ല എന്നുള്ള വസ്തുത മെമ്പറിനു അറിയാമൊ?

MR. TARIATU KUNJITOMMAN (*Muvattupuzha* cum *Todupuzha*): ഇനി അടുത്തകാലത്തു് ഉണ്ടാകാനും നിവൃത്തിയില്ല. ഇൻഡ്യയിൽതന്നെ വ്യവസായഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽ നിന്നും യാതൊരാദായവും ലഭിയ്ക്കുന്നില്ലെന്നു് എൻെറ മാന്യസ്നേഹിതൻ വായിയ്ക്കുകയുണ്ടായി. അതിൻെറ ഉപരാജ്യമാണെല്ലൊ തിരുവിതാംക്കൂർ.

MR. K. SIVARAMA PANIKKAR (*Shertallai*): കൃഷിയേക്കാൾ വ്യവസായം ക്രൂടുതലായിട്ടു വർദ്ധിപ്പിക്കേണ്ടതു തൊഴിലില്ലായ്മയ്ക്കു പരിഹാരമായിരിക്കുമെന്നു മെമ്പറിനു് അറിയാമൊ?

MR. TARIATU KUNJITOMMN (*Muvattupuzha* cum *Todupuzha*): അതു ഓരോ രാജ്യത്തെ പരിതസ്ഥിതിയെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കും. ഇവിടെ കൃഷിയെ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയാണു വേണ്ടതു്.

MR. K. SIVARAMA PANIKKAR (*Shertallai*): കൃഷിയും വ്യവസായവും പരസ്പരം ആശ്രയിച്ചാണിരിക്കുന്നതെന്നു മിസ്റ്റർ കുഞ്ഞിത്തൊമ്മനു് അറിയാമൊ?

MR. TARIATU KUNJITOMMAN (*Muvattupuzha* cum *Todupuzha*): അതെ ആശ്രയിച്ചാണിരിക്കുന്നതു്. എങ്കിലും ഇതു കർഷകരാജ്യമായതുകൊണ്ടു കൃഷിക്കാണു് പ്രാധാന്യം.

MR. K. SIVARAMA PANIKKAR (*Shertallai*): വ്യവസായം ക്രൂടാതെ കൃഷി സാധിക്കയില്ല. കൃഷിക്രൂടാതെ വ്യവസായം സാധിക്കയില്ല.

MR. TARIATU KUNJITOMMAN (*Muvattupuzha* cum *Todupuzha*): ഇതു രണ്ടും ക്രൂടാതെ കച്ചവടത്തിനുപോലും സാധിക്കയില്ലാ. (*Laughter.*)

MR. K. SIVARAMA PANIKKAR (*Shertallai*): ഞാൻ ചോദിച്ച ചോദ്യത്തിനു മറുപടി പറയുകയല്ലാതെ അതിലധികം പറയുന്നതു ഭംഗിയല്ല.

MR. TARIATU KUNJITOMMAN (*Muvattupuzha* cum *Todupuzha*): അങ്ങിനെ മറുപടി പറയാതെ ഒഴിഞ്ഞു നില്ക്കാനും നിയമത്താൽ എനിക്കു് സാധിക്കും.

MR. K. SIVARAMA PANIKKAR (*Shertallai*): അപ്പോൾ മെംബർ മറുപടിപറയുന്നില്ലാ എന്നുള്ള വിചാരത്തോടുകൂടി ഞാൻ ഇരിക്കട്ടൊ?

MR. TARIATU KUNJITOMMAN (*Muvattupuzha* cum *Todupuzha*): ഇതിനു മറുപടി പറയേണ്ട ആവശ്യമില്ലെന്നു് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. T. KUMARA PILLAI (*Kalkulam* cum *Vilavankod*) : ഒരം രാജ്യത്തിൽ ആവശ്യത്തിൽ കൂടുതലായി വനംഉണ്ടെന്നും അതിൽഒന്നരലക്ഷം ഏക്കർ പതിച്ചു കൊടുക്കാമെന്നും അഭിപ്രായം പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഈ രാജ്യത്തിന്റെസ്ഥിതിക്കു വിദേശങ്ങളിൽ സ്വീകരിച്ചുപോരുന്ന തോതിന്ന് ആകപ്പാടെ എത്ര ഏക്കർ വനം ആവശ്യമുണ്ടെന്ന് മിസ്റ്റർ കുഞ്ഞിതൊമ്മന് അറിയാമോ?

MR. TARIATU KUNJITOMMAN (*Muvattupuzha* cum *Todupuzha*) : അതു് എന്റെ മാന്യസ്നേഹിതനോടു ഞാൻ പറഞ്ഞറിയിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു.

MR. T. KUMARA PILLAI (*Kalkulam* cum *Vilavankod*): ഒരു രാജ്യത്തെ ആദായം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിലേക്കായിട്ടാണൊ വനങ്ങൾ റിസർവ്വാക്കി ഇട്ടിരിക്കുന്നതു്?

MR. TARIATU KUNJITOMMAN (*Muvattupuzha* cum *Todupuzha*) : ഒരം രാജ്യത്തിൽ വനം ഒഴിച്ചിട്ടിരിക്കുന്നതു കൊണ്ടു വലിയ പ്രയോജനം ഒന്നും ഇല്ല.

MR. T. KUMARA PILLAI (*Kalkulam* cum *Vilavankod* : വനം ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽ നിന്നും ധാരാളംആദായം കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ വനം സംരക്ഷിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലാ എന്നാണൊ മിസ്റ്റർ കുഞ്ഞിതൊമ്മന്റെ അഭിപ്രായം?

MR. TARIATU KUNJITOMMAN (*Muvattupuzha* cum *Todupuzha*) : അങ്ങിനെയല്ലാ ഞാൻ പറഞ്ഞതു്. രാജ്യവാസികൾക്കും ഗവർമ്മെൻറിനും പണസംബന്ധമായ ക്ലേശതൽ പ്രയോജനം ഒരം വനം പതിച്ചു കൊടുക്കുന്നതുകൊണ്ടു് ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നാണു്.

MR. N. KUMARAN (*Nominated*) : കൊല്ലംതോറും അഞ്ഞൂറിഏഴപതുലക്ഷം രൂപായുടെ സംസ്കൃതപദാർത്ഥങ്ങൾ അന്യനാടുകളിൽ നിന്നും ഇൻഡ്യയിലേക്കു് കൊണ്ടു വരുന്നു എന്നു് മിസ്റ്റർ കുഞ്ഞിതൊമ്മൻ അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ?

MR. TARIATU KUNJITOMMAN (*Muvattupuzha* cum *Todupuzha*) : ഭക്ഷണപദാർത്ഥങ്ങൾ ഉൾപ്പടെ പലപദാർത്ഥങ്ങളും അന്യനാട്ടിൽ നിന്നും ഇവിടെ കൊണ്ടു വരുന്നുണ്ടെന്നു് എനിക്കു മനസ്സിലായിട്ടുണ്ടു്.

MR. N. KUMARAN (*Nominated*) : അതിലെ ഭൂരിഭാഗവും ഒരം നാട്ടിൽ നിന്നും അയക്കുന്ന അസംസ്കൃത സാധനങ്ങളെ സംസ്കൃതസാധനങ്ങളാക്കി അയച്ചതാണെന്നും അവയെ നാം തന്നെ സംസ്കരിക്കുന്നപക്ഷം ജനങ്ങൾക്കു് ആദായമാർഗ്ഗവും തൊഴിലും വർദ്ധിക്കുമെന്നും അറിയാമോ?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. TARIATU KUNJITOMMAN (*Muvattupuzha* cum *Todupuzha*): അതു് ഒരു നല്ല കായ്മാണു്. പക്ഷെ കൃഷിപോലെ ഉടനെ നടത്താൻ സാധിക്കയില്ലാ. നെല്ലും, അരിയും, അധികഭാഗവും വിദേശത്തുനിന്നും വരികയാണല്ലോ.

MR. N. KUMARAN (*Nominated*): ഉടൻതന്നെ കൃഷിയെപ്പോലെ സാധിക്കയില്ലെങ്കിലും ഈ നാട്ടിലെ ഭാവിയേയും ഐശ്വര്യത്തേയും പറ്റി ചിന്തിക്കേണ്ട ഭാരം നമുക്കു വിട്ടുരമായിട്ടു ഉണ്ടാകുമെന്നും അതിന് ഈ കമ്മിറ്റികൊണ്ടുപയോഗപ്പെടുമെന്നും ഉണ്ടെങ്കിൽ പിന്നെ എന്തുകൊണ്ടു് ഈ കമ്മിറ്റിയെ അനുകൂലിക്കാൻ പാടില്ല?

MR. TARIATU KUNJITOMMAN (*Muvattupuzha* cum *Todupuzha*): ഇതിലേക്കു വേണ്ടി ഒരു കമ്മിറ്റി വേണ്ടെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം, കൃഷിയേയൊ വ്യവസായത്തേയൊ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്നതിന് ആ നാമധേയത്തിൽ ഒരു കമ്മിറ്റി ഏർപ്പെടുത്തിയാൽ അനുകൂലിക്കുന്നതു കൊണ്ടു് ഒരു വിരോധവുമില്ല. എന്നാൽ അതു തൊഴിലില്ലായ്മയുടെ നാമത്തിൽ വേണ്ടല്ലോ.

MR. N. KUMARAN (*Nominated*): ഒരു സംഗതികൊണ്ടു പല കായ്ങ്ങൾക്കും ഗുണമുണ്ടാകും. ഇപ്പോൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന കമ്മിറ്റികൊണ്ടു കൃഷി പരിഷ്കരണത്തിനും വ്യവസായവർദ്ധനവിനും ഉപയോഗപ്പെടുമെങ്കിൽ ഈ കമ്മിറ്റിയോടു് അനുകൂലിച്ചാൽ എന്താ ദോഷം.?

MR. TARIATU KUNJITOMMAN (*Muvattupuzha* cum *Todupuzha*): തൊഴിലില്ലായ്മ ഈ രാജ്യത്തുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞാൽ വിദേശികൾപോലും സമ്മതിക്കുകയില്ല. ഇവിടത്തെക്കൂലിക്കാരുടെയിടയിൽ നോക്കുകയാണെങ്കിൽ ധാരാളം വിദേശികൾ ഉണ്ടെന്നു കാണാം. ഇവിടത്തുകാർക്കു ധാരാളം തൊഴിലില്ലാതെ വിദേശികൾ ഇവിടെ തൊഴിലിനായിവരേണ്ട ആവശ്യമില്ലെല്ലോ. അതുകൊണ്ടു തൊഴിലില്ലായ്മയെ പരിഹരിക്കുന്നതിന് എന്ന നാമധേയത്തിൽ ഇവിടെ ഒരു കമ്മിറ്റി ഏർപ്പെടുത്തി പണം ചിലവാക്കേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

MR. K. SIVARAMA PANIKKAR (*Shertallai*): ഭിക്ഷ എടുക്കുന്നതും ഒരു തൊഴിലായിട്ടു വിചാരിക്കുന്നുണ്ടൊ?

MR. TARIATU KUNJITOMMAN (*Muvattupuzha* cum *Todupuzha*): വേല ചെയ്യാൻ സാധിക്കാത്തവരെ ഭിക്ഷുക്കളായി ഗണിച്ചു് അവക്കു പ്രത്യേകം ഒരു സ്ഥാപനം ഏർപ്പെടുത്തി അവരെ അതിൽ പാർപ്പിക്കണം. ജോലി ചെയ്യാമെന്നുള്ളവർ ഭിക്ഷാടനത്തിനിറങ്ങുകയാണെങ്കിൽ അവരെ ശിക്ഷിക്കണം. ഇതുയേ എനിക്കു ഇതിൽ പറയാനുള്ളൂ.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. K. SIVARAMA PANIKKAR (*Shertallai*): ചിലർ ആധാരങ്ങളിലും മറ്റും സ്വന്തവൃത്തി എന്നെഴുതിവരുന്നുണ്ടെല്ലോ അതും ഒരു തൊഴിലാണോ?

MR. TARIATU KUNJITOMMAN (*Muvattupuzha cum Todupuzha*): ആധാരങ്ങളിൽ അങ്ങനെ വയ്ക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും എന്തെങ്കിലും തൊഴിൽ അവർക്കുണ്ടായിരിക്കും.

MR. K. SIVARAMA PANIKKAR (*Shertallai*): വിദ്യാഭ്യാസം സിദ്ധിച്ചവരുടെയിടയിലും തൊഴിലില്ലായ്മ വർദ്ധിച്ചുവരുന്നുണ്ടെന്നു മിസ്റ്റർ കുഞ്ഞുപ്പൊമ്മനറിയാമൊ?

MR. TARIATU KUNJITOMMAN (*Muvattupuzha cum Todupuzha*): അവർ പൂവ്വീകന്മാരുടെ തൊഴിലിനെ അനുകരിക്കാതെ വിദ്യാഭ്യാസംസിദ്ധിച്ചതുകൊണ്ട് ഉദ്യോഗാർത്ഥം അലഞ്ഞുനടക്കുന്നു. അല്ലാതെ തൊഴിലില്ലാഞ്ഞിട്ടല്ല. വിദ്യാഭ്യാസം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളവർക്ക് അവരുടെ സ്ഥിതിക്കും യോഗ്യതക്കുമനുസരിച്ച തൊഴിലിൽ പ്രവേശിക്കാൻ സൌകര്യമുണ്ട്. പലവലിയ കൃഷികളും ചെയ്യാം.

MR. K. SIVARAMA PANIKKAR (*Shertallai*): വലിയകൃഷി ഏതാണ്?

MR. TARIATU KUNJITOMMAN (*Muvattupuzha cum Todupuzha*): റബ്ബർകൃഷി, മരച്ചീനികൃഷി, ഇതെല്ലാം വലിയ കൃഷിയാണ്.

MR. K. SIVARAMA PANIKKAR (*Shertallai*): ഉദ്ദേശം നാലഞ്ചു ആയിരം രൂപാ ചിലവാക്കി വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്ത ഒരാൾക്ക് എത്ര ഏക്കർ സ്ഥലത്തു കൃഷിചെയ്യാനുള്ള യോഗ്യതയുണ്ട്?

MR. TARIATU KUNJITOMMAN (*Muvattupuzha cum Todupuzha*): അതു് ഓരോരുത്തരുടേയും തൊഴിലിലുള്ള പ്രതിപത്തിയേയും സാമർത്ഥ്യത്തേയും ആശ്രയിച്ചിരിക്കും.

MR. C. P. THOMAS (*Nominated*): The first point to which I would draw the attention of the House is that in other countries it is the skilled labourer who is the victim of unemployment. In Travancore, we find it very hard to get unskilled labourers or skilled labourers. I think, not only in towns, but in mofussil parts also, we do not get the number of men we require, for any work. On the other hand, there is lack of employment for those who have received education in our schools. It is here that we have to face a real difficulty. Those who think that they have qualified themselves for the clerical and other similar kinds of work have no employment to give them work. So this aspect of the question is the prominent feature in the problem as far as this State is concerned. From this, it is evident that there has been a fault in the system of education. There might have been a time when we wanted men with literary qualifications for purposes of administration and for other departmental activities in connection with a progressive civilised country. Now we find that we have been overproducing a kind

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. C. P. Thomas.]

of men by means of our educational institutions. I know it might be said that the ostensible object of our educational institutions is not to produce men who would be given any particular kind of work. As the late Director of Public Instruction, Mr. Hodgson, observed, the ideal in our educational institutions is to equip our young men for any kind of work that might turn up or for that matter to enable them to find out or to open a way for their livelihood. Now it must be admitted that this ideal has not been realised in the kind of young men turned out of our schools and Colleges. So my point is that we have now to remedy the evil that has already been done. At least, we must be able to minimise the evil in future; and to effect such a thing, it is necessary to reform the system of education. We are very glad to understand that the present administration is very anxious to appoint a committee as early as possible to look into the whole question of educational reform and to reform it in such a way as to suit the present conditions of life, both economic and otherwise, in the State. Now it has been said that a Committee is not necessary for solving this question of unemployment. It is not very easy to say one way or the other. I think, that considering all the circumstances, one cannot be very hopeful of our being able to accomplish much by the appointment of a committee for this purpose. The first thing that we have to do is to reform the education that is now obtaining in Travancore; the Government are already contemplating the appointment of a committee to look into the whole question.

Now, it has to be said that the Agricultural Department must be able to find out new ways for agricultural improvements, for extensive and intensive cultivation of lands, and provide new openings for young men to work. It is well known that we have got an Industries as well as an Agricultural Department. I am sure that both the Director of Industries and the Director of Agriculture and Fisheries are always on the alert to find out all new resources which could be tapped whereby people could be given work whether in the line of industries or in the line of agriculture and fisheries. Since they are supposed to be doing that work, I think we can rest assured that we are able to get all the advantages of expert opinion with regard to these departments. In addition to this, we have got what is called an Economic Development Board, to find out how the economic condition of the country could be improved. So long as the Development Board is at work, there is no additional need for any new Committee. If the present working of the Board is found to be unsatisfactory in its method of work, we could very well ask the Government to improve the Board according to the opinion of the Members of this Council. So long as we have got two different departments, *viz.*, Agricultural and Industries, and so long as we have a Board for improving the economic condition of the State, at present, I do not see any additional need for such a Committee, especially in view of the fact that one important part of the problem is to improve the system of education, for which a committee is already promised.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. K P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*) ; Is the development of commerce within the purview of the Industries Department in this country ?

MR. C. P. THOMAS (*Nominated*) : I think that the Department of Industries is also in charge of commerce. There is the Commercial School at Alleppey and that is under the Industrial Department.

MR. C. KERALAVARMA KOILTAMPURAN (*Edavagai*) : എന്റെ മാന്യസ്നേഹിതൻ മി. കുമാരപിള്ള കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ള പ്രമേയത്തോട് ഞാൻ അനുകൂലിച്ചുകൊള്ളുന്നു. നമ്മുടെ രാജ്യത്തു തൊഴിലില്ലാത്തവരായി അസംഖ്യം ജനങ്ങൾ ഉണ്ട്.

MR. T. J. MATTHEW (*Changanachery* cum *Peermade*): I rise to a point of order. There is a rule in the Standing Orders that the Member must speak in English.

PRESIDENT : Unless permitted to do otherwise.

MR. P. K. NARAYANA PILLAI (*Ambalapuzha*): Can the President himself relax the Legislative Council Rules?

PRESIDENT : The rule says "permitted". So it implies power to grant.

MR. P. K. NARAYANA PILLAI (*Ambalapuzha*) : I shall refer to the old ruling.

MR. C. KERALAVARMA KOILTAMPURAN (*Edavagai*): ഇത്രവളരെ ആളുകൾ തൊഴിൽ ഇല്ലാതിരിക്കുന്നസ്ഥിതിക്ക് അവക്കനുരൂപമായ തൊഴിൽ ഉണ്ടാക്കികൊടുക്കേണ്ടതു് ഈ ഗവർണ്മെൻറിന്റെ ചുമതലയാണെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു.

MR. TARIATU KUNJITOMMAN (*Muvattupuzha* cum *Todupuzha*) : വളരെ ആളുകൾ ... ...

PRESIDENT : Apply your own rule to him. *(Laughter.)*

MR. C. KERALAVARMA KOILTAMPURAN (*Edavagai*): ഈ സ്ഥിതിക്കു ശരിയായ ഒരു കമ്മിറ്റിയെ ഏർപ്പെടുത്തി തൊഴിൽ ഇല്ലായ്മയെ പരിഹരിക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗം എന്തെല്ലാമാണെന്നു് ആലോചിക്കുന്നതിനുള്ളസമയം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നാണു് എന്റെ അഭിപ്രായം.

MR. T. J. MATTHEW (*Changanachery* cum *Peermade*) : Sir, may I refer to that particular rule ?

PRESIDENT : Yes.

MR. T. J. MATTHEW (*Changanachery* cum *Peermade*) : Rule No. 24 says " the business of the Council will be transacted in Englsih, but any Member who is unable to talk in English may address the Council in Malayalam or Tamil ".

MR. KAYYALAM PARAMESVARAN PILLAI (*Additional Head Sirkar Vakil*) : That is no doubt the rule. That means that the Member must be proficient enough to talk in English. The President should decide

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Kayyalam Paramesvaran Pillai.]

whether he is proficient or not. It may be that a Member might have addressed in English on a previous occasion and if he feels proficient to talk in English he can do so. If the President is satisfied that the Member is not proficient, he might be permitted to talk in a language in which he is well conversant.

PRESIDENT: Mr. P. K. Narayana Pillai and Mr. Matthew, both of you raised the same point of order. If it is a fixed rule to which there could be no possible departure that those who can speak in English must not speak in a Vernacular language, then it follows that a good many of the speeches made here during the course of this session and the last session and the session before that, I must presume, will have to be expunged as not being recognised by the House. For one practical difficulty, who is to determine what constitutes a knowledge of English? Now when my friend Mr. Kumara Pillai comes alone to me, I have an animated and a very interesting conversation with him in English in the quiet seclusion of my study. But he is shy and overcome with diffidence when it comes to address this large assemblage in English. Similarly, I might be able to carry on a conversation in Malayalam. When it comes to addressing this Council in Malayalam, I would rather sink into the earth. Therefore, I say it is all a question of facility and ease with which one can address this House in English or some other language. We should always stretch a point in favour of those who for some reason or other find it easier to speak in the Vernacular than in English. That view of the case implies a certain amount of discretion in the President who will decide what constitutes a knowledge of English for the purpose of public speaking and, I have permitted Mr. Keralavarma Koiltampuran in the same way as I have permitted one other gentleman, to speak in Malayalam.

MR. G. PARAMESVARAN PILLAI (*Neyyattinkara*): May I know whether it is not desirable to amend the rules so that it may be left to the option of a Member to speak in whichever language he chooses?

MR. K. I. JOSEPH (*Minachil* cum *Devicolam*): So long as they are able to speak in English, I don't think there is any necessity to amend the rules.

MR. C. P. KOCHUKUNJU PILLAI (*Kottarakara* cum *Kunnattur*): Am I to understand the rules to mean that the Member who once chooses to speak in English can be allowed to speak in Malayalam also?

MR. KAYYALAM PARAMESVARAN PILLAI (*Additional Head Sirkar Vakil*): If he feels he is not proficient enough to speak in English, he may request the President to permit him to speak in Malayalam or Tamil.

MR. C. P. KOCHUKUNJU PILLAI (*Kottarakara* cum *Kunnattur*): That is not my point. If any Member has chosen to speak in English and has actually spoken in that language, I want to know whether that Member is entitled to approach the President with a request to permit him to speak in Malayalam and whether the President is at liberty to give him that permission.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

PRESIDENT: I am quite willing to devote a day to the discussion of this question. (*Laughter.*) If any Member will bring forward a resolution bearing upon the subject, we can devote a day or two to discuss it in both the languages.

MR. V. SUBBA AIYAR (*Nominated*) (*Deputy President*): The Council has no power to amend the rules.

PRESIDENT: We should ascertain the sense of the House. That can be done only by discussion.

MR. V. SUBBA AIYAR (*Nominated*) (*Deputy President*): Generally, the Member should decide in which language he should speak. And once he makes up his mind, I don't know whether he can alter it. Mr. Kumara Pillai who began to speak in Malayalam never changed it.

PRESIDENT: There is an old ruling that the Members must choose between talking in English, Malayalam or Tamil—I don't know why Hindustani is excluded—and that when once he talks in Malayalam, he must always talk in Malayalam. If so, no member will be able to study English and make himself proficient.

MR. V SUBBA AIYAR (*Nominated*) (*Deputy President*): My friend talked in English during the Budget Session.

PRESIDENT: He finds that, with the fan going, his voice goes easier in Malayalam (*Laughter.*)

MR. C. KERALAVARMA KOILTAMPURAN (*Edavagai*): ഈ മാതിരിയുള്ള കമ്മിറ്റികളിൽ, സ്വതെ എനിക്കു അധികം വിശ്വാസമില്ല. പണച്ചിലവും ബുദ്ധിമുട്ടും ഉള്ളതല്ലാതെ ഫലമൊന്നും കാണുന്നില്ല. ഇതെല്ലാംകഴിഞ്ഞാൽ അതുകൊണ്ടു വലിയ പ്രയോജനവും ഉണ്ടാകുന്നില്ല. ഏതായാലും ഇതിലേക്ക് ഒരു കമ്മിറ്റി ഏർപ്പെടുത്തുന്നതിൽ എനിക്ക് അധികം വിരോധമില്ല.

MR. T. J. MATTHEW (*Changanachery* cum *Peermade*): മലയാളമായിട്ടും ഇവിടെ കേൾക്കുന്നില്ല. (*Laughter.*)

MR. K. MADHAVAN PILLAI (*Trivandrum* cum *Neduvangad*): Louder, please.

MR. C. KERALAVARMA KOILTAMPURAN (*Edavagai*): ഈ രാജ്യത്തോടു സ്നേഹമുള്ള ആളുകളെ—സംഗതിനല്ലവണ്ണം പഠിച്ചു മനസ്സിലാക്കീട്ടുള്ള ആളുകളെ-തിരഞ്ഞെടുത്ത് പ്രത്യേകം ഒരു കമ്മിറ്റിയായിനിയമിച്ചാൽ അത് ഈ രാജ്യത്തിനു പൊതുവെ വളരെ ക്ഷേമകരമായിരിക്കും എന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം. അവിടെ വർഗ്ഗീയ മത്സരത്തിനു് ഇടയാക്കരുതു്. ഒരു കമ്മിറ്റി ഏർപ്പെടുത്തുമ്പോഴും ഇന്ന ജാതിയിൽ ഉള്ള ആളുകൾ ഇത്രവേണമെന്നു തുടങ്ങിയുള്ള വഴക്കുകൾക്ക് കാരണമായിഭവിക്കാനും പാടില്ല. വിദേശികളായാലും തരക്കേടില്ല. ഈ സംഗ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr C. Keralavarma Koiltampuran.]

തിയിൽ ശരിയായ അന്വേഷണം നടത്തത്തക്ക ജ്ഞാനമുള്ളവരായിരിക്കണം.

മി: കുമാരപിള്ള ഇന്നലെ പ്രസ്താവിച്ചതിൽ ഒന്നരണ്ടു ഭാഗങ്ങൾ പ്രത്യേകം വളരെ സാരമായിട്ടുള്ളതുണ്ട്. അവയെപറ്റിക്കൂടി രണ്ടുവാക്കു പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. ഒന്നാമതു നമ്മുടെ നാട്ടിൽ പുരാതനമായി നടത്തിവന്നിരുന്ന തൊഴിലുകൾ തീരെ മോശമായും ചിലതു തീരെ ഇല്ലാതെയും ആയിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. ചില തൊഴിലുകൾ പുരാതനകാലത്തു് ഇവിടെ ചെയ്തുവന്നിരുന്ന. അതിനാൽ ഈ കമ്മിറ്റി അങ്ങിനെ ഇല്ലാതെയായിത്തീർന്നിട്ടുള്ള തൊഴിലുകളെ കണ്ടുപിടിച്ചു് അതു ജനങ്ങളെകൊണ്ടു ചെയ്യിക്കുന്നതിനു വേണ്ട നിർദ്ദേശങ്ങൾ ശുപീകരിച്ചാൽ നന്നായിരിക്കുമെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു. പഴയകാലത്തു് ഇവിടെ അനേകം തൊഴിലുകൾ ചെയ്തുവന്നിരുന്നു എന്നുള്ളതിനു ഞാൻ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം പറയാം. ചിത്രമെഴുത്തിനുള്ള ചായങ്ങൾ ജർമ്മനിയിൽനിന്നും ശീമയിൽനിന്നും വരുത്തിയാണു് ഇപ്പോൾ ഉപയോഗിക്കുന്നതു്. പണ്ടു് ഈ നാട്ടിലുള്ള ചില വൃക്ഷങ്ങളുടെ കറ എടുത്തു ചില മരുന്നുകളുംചേർത്തു ചായം ഉണ്ടാക്കികൊണ്ടിരുന്നു. ആ ചായംകൊണ്ടെഴുതീട്ടുള്ള പടങ്ങളിൽ ചിലതു് ഇന്നും എന്റെ കയ്യിൽ ഉണ്ടു്. നൂറോ ഇരുനൂറോ കൊല്ലമായിട്ടും അതിന്റെ തെളിച്ചത്തിനു യാതൊരു കേടുപാടുമില്ലാതിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ അങ്ങിനെ ചായം എടുക്കുന്നതിനു് അറിവുള്ളവർ ഉണ്ടോ എന്നുള്ളതും സംശയമാണു്. ഇപ്രകാരം ഈ രാജ്യത്തുള്ള തൊഴിലുകൾ നശിക്കുന്നതു രാജ്യത്തിനും ജനസാമാന്യത്തിനും വലിയ നഷ്ടമാണു്. ഇനിമേലാൽ അങ്ങിനെ വരാതിരിക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളെ ആരാഞ്ഞറിഞ്ഞു് അതിനെ ഈ കമ്മറ്റിക്കാർ പ്രചാരപ്പെടുത്തുന്നതിലും പല പ്രകാരത്തിലും ഗുണം ഉണ്ടായിരിക്കും. ഇതുമാതിരിയുള്ള ജോലികൾ ചെയ്യാനാണു് വ്യവസായഡിപ്പാർട്ടുമെന്റു ഗവർണ്മെന്റിൽനിന്നും ഏർപ്പെടുത്തീട്ടുള്ളതു്. എന്നാൽ അതു സ്ഥാപിച്ചു കുറെക്കാലമായിട്ടും പറയത്തക്ക ഫലപ്രദങ്ങളായ ജോലികളൊന്നും ചെയ്തതീർത്തിട്ടില്ല. ചില്ലറയായിട്ടു വല്ലതും ചെയ്തിരിക്കാം. ഇപ്പോൾ ആ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിനെപറ്റിയുള്ള ജനസാമാന്യത്തിന്റെ അഭിപ്രായം ഒട്ടും ആശാസ്യമല്ല. ഇപ്പോൾ അതു കൊണ്ടു ഗുണമില്ലെന്നുമാത്രമല്ല ഇനിയും ആ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിലെക്കു പണച്ചിലവില്ലാതെ കഴിച്ചാൽ കൊള്ളാമെന്നുകൂടി പൊതുജനങ്ങൾക്കഭിപ്രായമുണ്ടു്.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

മിസ്റ്റർ കുമാരപിള്ള നമ്മുടെ തൊഴിലാളികളായിരിക്കുന്ന ആളുകളുടെയിടയിൽ ഉള്ള ഇപ്പൊഴത്തെ വിദ്യാഭ്യാസംനിമിത്തം തൊഴിലുകൾക്കു മുടക്കംവരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. അതെത്രയൊ സൂക്ഷ്മമായ ഒരു സംഗതിയാണ്. സാധാരണയാളുകൾക്ക് ഇപ്പൊഴത്തെ വിദ്യാഭ്യാസ പദ്ധതി കൊണ്ടു വലിയ ഗുണമില്ലെങ്കിലും ദോഷം ഒന്നുമില്ല. കൊല്ലൻ, ആശാരി, മൂശാരി മുതലായവരുടെയിടയിൽ വിദ്യാഭ്യാസം സിദ്ധിക്കുന്നതുനിമിത്തം അവർ സ്വന്തം തൊഴിലിനെ വെറുത്തു ഉദ്യോഗാർത്ഥം അലഞ്ഞുനടക്കുന്നു. ഇന്നലെ മി: കുമാരപിള്ള പറഞ്ഞതുപോലെ അശ്വൻ ഫ്ലിന്റു പായ്ക്കു വേലചെയ്താൽ മകന് ഉടുപ്പിനുമാത്രമെ തികയുകയുള്ളു. ഒടുവിൽ രണ്ടുപേരും പട്ടിണിയാണ്. ഇങ്ങനെയുള്ള തൊഴിലാളികളുടെയിടയിൽ ഇപ്പൊഴത്തെ പദ്ധതിയനുസരിച്ചുള്ള വിദ്യാഭ്യാസം നൽകരുത്. അല്ലാത്തപക്ഷം അവരവരുടെ സ്വന്തംതൊഴിലിനെ സഹായിക്കുന്ന രീതിയിലുള്ള വിദ്യാഭ്യാസം അവക്കു നൽകണം. നാട്ടിൻപുറങ്ങളിലും മറും കൃഷിക്കു വേലക്കാർ കിട്ടാതെ വളരെ വിഷമിക്കുന്നുണ്ട്. മൺവെട്ടിമുതലായ കൃഷിആയുധങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതിനു കൊല്ലൻതന്നെവേണം. അവനു ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസം സിദ്ധിക്കുമ്പോൾ സ്വന്തം തൊഴിൽചെയ്യുന്നതു കറച്ചിലാണെന്നു വിചാരിച്ച് ഉദ്യോഗാർത്ഥം അലഞ്ഞുനടക്കയായി. ഒടുവിൽ സെൻസസ് കണക്കെടുക്കുന്ന കാലത്തു തിരുവിതാംകൂറിൽ ൧൯൦൦-നു ൭൫ പേർക്കു വിദ്യാഭ്യാസമുണ്ടെന്നു കാണിക്കയല്ലാതെ വിദ്യാഭ്യാസംകൊണ്ടു ആശിക്കുന്നതായ ഫലങ്ങളൊന്നും തിരുവിതാംകൂറിനു ലഭിക്കുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു ഇപ്പൊഴത്തെ വിദ്യാഭ്യാസ പദ്ധതിമാറി തിരുവിതാംകൂറിലെ പുരാതന തൊഴിലുകളെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്നതിനു വേണ്ട നിർദ്ദേശങ്ങൾചെയ്യ കമ്മിറ്റിക്കാർ ഒരു റിപ്പോർട്ടു സമർപ്പിക്കയും അതിനെവച്ചുകൊണ്ടു ഗവർമ്മെൻറു പ്രവർത്തിക്കയും ചെയ്താൽ രാജ്യത്തിനു ക്ഷേമകരവും തൊഴിലില്ലായ്മക്കു ഹാനികരവും ആയിതീരും എന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. തൊഴിൽ ഇല്ലാതിരുന്നാലും തൊഴിൽചെയ്വാൻ പോകാതിരുന്നാലും രണ്ടുപ്രകാരത്തിലും ദോഷം രാജ്യത്തിനുതന്നെയാണ്.

ഞാൻ മി: കുമാരപിള്ളയുടെ പ്രമേയത്തോടു പൂർണ്ണമായി യോജിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

MR. G. RAMAN MENON (*Mavelikara cum Kartikapalli*): I wish to rise to a point of order in relation to the proposal made by the President that the non-official members should meet and elect some representatives to sit on a proposed committee. Rule 6 runs as follows:—

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. G. Raman Menon.]

"The Dewan after considering the state of business shall, at the commencement of each session, allot as many days as are in his opinion compatible with the public interest for the business of the non-official members of the Council, and may from time to time during the session alter such allotment and on those days such business shall have precedence and at all other times Government business shall have precedence."

Now the last three days have been allotted for non-official business. Part of this day is now proposed to be set apart for electing non-official members.

PRESIDENT: It is to be done during the lunch interval or after the sitting is over when the House is not sitting.

MR. G. RAMAN MENON (*Mavelikara* cum *Kartikapalli*): The whole day from 11-30 to 5 is allotted for the non-official business.

PRESIDENT: During the lunch interval the House is not sitting. The House is adjourned during the lunch interval; therefore it is not sitting.

MR. G. RAMAN MENON (*Mavelikara* cum *Kartikapalli*): What I wish to know is whether this is official business or non-official business.

PRESIDENT: In any case, the business is not going to be done while the House is sitting.

MR. V. SUBBA AIYAR (*Nominated*) (*Deputy President*): Neither official nor non-official. The rule contemplates no other business than what is provided for under the Regulation.

PRESIDENT: What is the point that he wishes to state for a ruling?

MR. G. RAMAN MENON (*Mavelikara* cum *Kartikapalli*): My idea is that the appointment of the committee is an official business.

PRESIDENT: The House as a rule has no right to appoint this committee. It is not part of the function of the House as a whole to appoint the committee.

MR. G. RAMAN MENON (*Mavelikara* cum *Kartikapalli*): Then no part of the time of the Council can be taken up.

PRESIDENT: I am not giving any part of the time of the Council for this. While you are away at the mid-day interval between 2 o' clock and three o' clock, you are not doing the business of the House.

MR. G. RAMAN MENON (*Mavelikara* cum *Kartikapalli*): The election was announced to take place at 3-15 P. M.

PRESIDENT: At 15 to 3 and not 3-15.

MR. G. RAMAN MENON (*Mavelikara* cum *Kartikapalli*): I suppose it will take place during the interval. That is purely informal business. It does not relate to the Council at all?

PRESIDENT: Yes.

MR. G. RAMAN MENON (*Mavelikara* cum *Kartikapalli*): Should we not be given some notice for what purpose the committee is to be appointed? No resolution was passed here about it.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

PRESIDENT: That formed the whole subject of yesterday's debate, I believe.

MR. G. RAMAN MENON (*Mavelikara* cum *Kartikapal'i*): That is only for increasing the pay of the teachers. What I wish to know is whether we are given any notice as to the purpose of the committee.

PRESIDENT: That was discussed and settled upon during the course of a whole day's debate.

MR. G. RAMAN MENON (*Mavelikara* cum *Kartikapalli*): As regards the purpose of the committee, will it be announced only afterwards or can it be announced now?

PRESIDENT: It has been announced already.

MR. K. K. THOMAS (*Kottayam*): May I know whether Government propose to take up the Nanjinad Vellala Bill for consideration to-day?

PRESIDENT: Yes, after the non-official day is over; after 5 o'clock.

MR. K. I. JOSEPH (*Minachil* cum *Devicolam*): Sir, I also support the resolution of Mr. Kumara Pillai. Mr. Kunjitomman was saying that as a matter of fact there is no unemployment at all even though afterwards he was inclined to say that there was unemployment. But the chief reason for it according to him was due to the mentality of the people. I quite agree with Mr. Kunjitomman in that respect. Among the poorer classes, the beggar problem is getting rather serious. There are ever so many people who are capable of working but are at the same time unwilling to work and resorting themselves to the profession of beggary. That is a matter which the Government can enquire into and perhaps, if a committee is appointed, that committee can also enquire into and suggest any opinion with reference to the making of rules regulating this class of people. But more important than this is the problem of unemployment among the educated section of the people. That is becoming more and more important. Nobody can doubt that the present day system of education is greatly responsible for the present day affairs. Several of the Members had been pointing out the urgent necessity to reform the present system of education. Of course, the Government also have promised in a way to appoint a committee to investigate into the system of education. That also shows that there is urgent necessity to enquire into the matter. Mr. C. P. Thomas and Mr. Kunjitomman seem to think that, as the Government have promised to appoint a committee in regard to the question of education, it is unnecessary to appoint another committee for unemployment. But I differ from them in their conclusions, because that committee is not sufficient to solve the problem of unemployment. In case a committee is appointed to solve the problem of unemployment, it may not be necessary to appoint another committee. For, as a matter of fact, the problem of unemployment relates also to the reform of the present system of education. So the appointment of the proposed committee regarding unemployment will only avoid the necessity for another committee for the purpose. Another matter which we have to consider

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. I. Joseph.]

in this connection is the question of recruitment to the public service itself. I say the present day educated persons are generally inclined to go after Government service more than anything else. If Government have prescribed a particular method of recruitment and if they have made it known to the public, *viz.*, that only persons with certain definite qualifications will be entertained in the public service, surely others will not be hanging upon the departmental heads for employment. For example, if the heads of departments make it a rule that only most capable and efficient men will be appointed considering rank in the examination results or any such standard, then, of course, others will very well leave off running after heads of departments. On the other hand, if the Government make it a point that they will be acting on the principle of communal representation, then also persons belonging to communities who have got large percentage in public service need not be going after Government service. Whether the Government accept the principle of communal representation or any other principle, I am not concerned with it. Anyhow, if there is a fixed standard, at least it will not give room for hope in the minds of all people for going after Government service. On the other hand, it will induce them to try their chance in some other sphere of life. As regards Travancore, the most important profession to which people may resort is agriculture. As Mr. Kunjitomman has said, Travancore is essentially an agricultural country. And it is to the interest of the Government and the people alike that agricultural lands are properly developed. Of course, there has been registry of large areas in favour of particular individuals. But these lands Government have not actually seen and they do not know whether they have been made proper use of. Mr. Kunjitomman was saying that only small areas should be given to individuals for cultivation. I do not agree with him in that respect, because in several cases small owners are not very careful of making the best use of their property. Very often they lack the power of education as well as capacity and money which are necessary in keeping the lands in proper condition. On the other hand if large areas are registered in the name of individuals, there may be large capitalists who may be ready to resort to agricultural pursuit and thereby several unemployed people may find occupation. As regards other industries, I do not think it necessary to say anything about it. Because industry is at its initial stage here and we cannot all on a sudden advance the industrial position of the country, and, therefore, at present, agriculture is the only pursuit people can follow, and if a committee is appointed, it should specially enquire into the subject of agriculture and the present day system of education and public service. With these words, I support Mr. Kumara Pillai's resolution.

PRESIDENT: We will now adjourn for lunch and meet again at 3 o'clock.

The Council adjourned for lunch at 1-58 P. M. and re-assembled at 3-11 P. M.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ELECTION OF MEMBERS TO THE COMMITTEE ON INCREASE OF PAY TO VERNACULAR SCHOOL TEACHERS.

PRESIDENT: As a result of the ballot held during the lunch interval, for the election of four non-official members of this Council, from among themselves, to the committee to be appointed in connection with the increase of the salary of the Vernacular School teachers and for discovering ways and means for that purpose, the following Members have been elected :—

Mr. K. Sivarama Panikkar	...	27 votes.
Mr. P. K. Narayana Pillai	...	21 votes.
Mr. K. Madhavan Pillai	...	18 votes.
Mr. K. I. Joseph	...	15 votes.

We will now continue the discussion on the unemployment problem.

MR. M. SIVATANU PILLAI (*Tovala*): Sir, a little before the lunch interval, a copy of the preliminary of the proceedings was laid on my table. I looked into it. I find that there is a remark of the President about me. It is stated there—

"Mr. Sivatanu Pillai has swallowed the Ministers' salaries in Bengal and he is choked....."

I very strongly dissent from the taste of this phraseology, and I want a ruling from the Chair whether it is consistent with the dignity and decorum of this House; and in appealing for a ruling, I wish you to uphold the dignity of this House.

PRESIDENT: I cannot quite follow what you say.

MR. M. SIVATANU PILLAI (*Tovala*): I dissent very strongly from the taste of the phraseology used here. It offends me. As a representative I request you to rule whether, in the opinion of the Chair, it is compatible with the dignity of this House.

PRESIDENT: Personally, Mr. Sivatanu Pillai, I see nothing at all objectionable or offensive in it. Converted into the terms of a proverb from which it is borrowed, I might say that the comparison is to a man who has swallowed a camel strains at a gnat, that is to say, the man has been carried away by a larger proposition to such an extent that he is not able to see the little thing before him.

MR. M. SIVATANU PILLAI (*Tovala*): I have absolutely no objection with regard to its import. But I think there is serious objection with regard to its application here.

PRESIDENT: I do not think so at all. There is nothing offensive in it. It is merely a figure of speech, that is all.

MR. M. SIVATANU PILLAI (*Tovala*): But in my opinion it is rather offensive.

PRESIDENT: I am afraid you are a little too sensitive. I can assure you there is nothing offensive in it at all. It is purely a metaphorical expression which, in my opinion, contains neither sting nor offence.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. K. I. JOSEPH (*Minachil cum Devicolam*): May we know the number of official members that will be appointed on the proposed committee?

PRESIDENT: Three official members.

MR. K. GEORGE (*Ag. Chief Secretary to Government*): Sir, we have had a very interesting discussion this morning on this weighty problem. The general trend of the discussion was that there is unemployment in the country, although my friend Mr. Kunjitomman raised grave doubts about its existence. He was saying that one could get employment if he cared. I cannot see my way to agree with him. There *is* unemployment in the country. Unemployment, however is not peculiar to Travancore. At present, we hear of serious unemployment in Great Britain and in other European countries. There is unemployment all over India. As some of the Members have very clearly and lucidly explained, unemployment has different aspects in different countries. In Great Britain, for instance, unemployment is with reference to skilled labour. On the other hand, in India, mainly in Bengal, the United Provinces and Madras, the unemployment is among the educated classes. And there is a historical reason for this which has been referred to by some of the previous speakers. They have stated that the system of education that obtains in India is one that was intended originally for the training of clerks and that system continues to the present day without any change, so much so, we have a very large supply of men trained in these intellectual laboratories, who can look up only to Government service. The supply of such educated men is far larger than the demand, and necessarily, there is unemployment among them.

The other day I had a conversation with a young man who came to me for an appointment. I asked him, 'Why are you after Government jobs? Can't you turn towards something else, for instance agriculture?' He replied, 'Sir, you ask me to take to agriculture. Where is the land? My father educated me. He has spent all his money on me. He has no lands. Moreover, I have not been trained to do any proper agricultural work. I have also no money for taking to trade. I have no training for that either. I have no capital. I have no credit to borrow money. For that matter, I cannot seek the artisan's work either, since I do not like the profession. The only course open to me, therefore, is to seek a Government job.' This was what he said. People have also a fancy for Government jobs. They think that it is more honourable. More than that, they find that a certain income, though small, is assured to them in Government appointments. Particularly in the case of the poor, they think they must not depend upon their parents after their education is over. They would rather wait at the doors of officers of Government and see if they could not get a Government job.

MR. S. PIRAVIPERUMAL PILLAI (*Commerce and Industry, South*): May I know whether that particular individual, had he been given the facilities for trade, would have been employed?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. K. GEORGE (*Ag. Chief Secretary to Government*): I am now dealing with the general question as to whether there is unemployment in the country or not. The Government do admit that there is unemployment in the country. In fact, the House will remember that in the Dewan's address to the Assembly he made special reference to this question and mentioned the directions in which the Government are working to combat the serious problem.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*): Once it is admitted that it is due to the defective system of education, are not the Government also responsible for this unemployment since they have been encouraging such a defective system of education?

MR. K. GEORGE (*Ag. Chief Secretary to Government*): That is a matter of history. It is not the result of a day or a year. It is the work of decades, and it is not peculiar to Travancore. I just now said that unemployment exists all over India except perhaps in big industrial centres. Therefore the gravity of the situation is recognised and admitted. Recently, there have been various places in India where this problem has been brought to the forefront. I remember having read in the Industrial Commission Report a passage relating to this question. I believe it was in 1922 that the matter was brought up before the Legislative Council in Bengal, and they appointed a committee to enquire into the question. The Legislative Assembly discussed it in 1925. The Dewan of Mysore, in his address to the Representative Assembly, and in his address to the Economic Conference also, referred to it. And, in Madras, not long ago, there was a resolution for the appointment of a committee. In Travancore also, as I said, the fact is recognised as also its seriousness.

Some gentlemen said that the Government have been doing nothing. Well, Sir, this is not a matter which could be solved in a day. It may perhaps take years before we can do anything substantial to improve the situation. This fact was admitted even in the mover's speech. The directions in which improvement could be effected were indicated by my friend Mr. Kumara Pillai. All his proposals are such as would take time. The Government have been doing as much as lay in their power to improve the situation. The Government are very anxious about increasing the registry of *puduval* lands. They have recently taken action in disafforesting some swampy areas, in the reserve forests, for agricultural purposes. The Agricultural Department of the State is engaged in educating the people to take to intensive cultivation. The Government have issued rules with a view to throw open lands for agricultural colonisation. In all these directions, the Government have been doing something to solve the problem of unemployment. In the matter of co-operation, for instance, and in the matter of facilitating the trade and commerce of the people, they are doing all they can.

MR. C. P. KOCHUKUNJU PILLAI (*Kottarakara* cum *Kunnattur*): May I know when orders were passed on the Land Colonisation Scheme?

MR. K. GEORGE (*Ag. Chief Secretary to Government*): About two years ago.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. C. P. KOCHUKUNJU PILLAI (*Kottarakara* cum *Kunnattur*) : May I know what further steps have been taken in the matter ?

MR. K. GEORGE (*Ag. Chief Secretary to Government*) : I understand committees have been formed and these committees are selecting lands.

MR. C. P. KOCHUKUNJU PILLAI (*Kottarakara* cum *Kunnattur*) : Have the committees been asked to submit their reports within a fixed time ?

MR. K. GEORGE (*Ag. Chief Secretary to Government*) : No time limit has been fixed.

MR. C. P. KOCHUKUNJU PILLAI (*Kottarakara* cum *Kunnattur*) : Have any of the committees submitted its report ?

MR. K. GEORGE (*Ag. Chief Secretary to Government*) : No, but the Government have sent reminders to them asking them to submit their reports as early as possible.

PRESIDENT : Mr. Kochukunju Pillai, it is a general speech, on a general subject, that the Chief Secretary is making, and I do not think it is quite right to subject him to a course of cross examination.

MR. C. P. KOCHUKUNJU PILLAI (*Kottarakara* cum *Kunnattur*) : It has been stated by the Chief Secretary that the Government have passed orders relating to the Land Colonisation Scheme and which they have launched in order to face the unemployment problem. I want to bring out the fact that no steps have been taken in that direction as early as it could have been done.

PRESIDENT : You are entitled to bring up a separate motion that Government have not taken any action on the Land Colonisation Scheme.

MR. C. P. KOCHUKUNJU PILLAI (*Kottarakara* cum *Kunnattur*) : I do not think that we are not entitled to put questions.

PRESIDENT : I think it is an abuse of the right of questioning.

MR. K. GEORGE (*Ag. Chief Secretary to Government*) : Then, in the matter of remodelling the system of education, the Government have already announced their intention to appoint a Committee. All these clearly show that the Government are not apathetic towards this important question.

From the speeches it was more or less clear, Sir, that the speakers had some knowledge of the causes of unemployment. One of the objects of the proposed committee is to find out the causes of unemployment. I do not think there is any necessity for a committee to find out the causes of unemployment, because the causes are well-known to all. As regards the remedies suggested by my friend, Mr. Kumara Pillai, his suggestions are very wide indeed. For instance, he wants the committee to collect statistics of unemployment and to take up an economic and industrial survey of the country. I doubt whether any committee of this House could be expected to do all these difficult and technical works within a reasonable time. For each of these, experts with special knowledge will be required, and each may take months, or more probably,

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

years to be completed. An economic survey means travelling about the country, collecting statistics, taking evidence, and all that sort of thing. I do not think one Committee will be able to do all these difficult surveys; because, those who know something of economic survey may not know anything of industrial survey.

MR. T. KUMARA PILLAI (*Kalkulam* cum *Vilavankod*): ഇൻഡസ്ട്രിയൽ സർവ്വെയും എക്കണോമിക്ക് സർവ്വെയും കമ്മിറ്റിയിൽനിന്നു നടത്തണമെന്നു ഞാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ല. അതിന്റെ വിഷമങ്ങളും ബുദ്ധിമുട്ടുകളും എനിക്കു നല്ലപോലെ അറിയാം. അതു കമ്മിറ്റിക്കു സാധിക്കയുമില്ല. അതിലേക്കുള്ള വഴികൾമാത്രം കമ്മിറ്റി നിർദ്ദേശിക്കയും അതനുസരിച്ചു പിന്നീടു നടത്തുകയും ചെയ്യണമെന്നാണു് ഞാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതു്.

MR. K. GEORGE (*Ag. Chief Secretary to Government*): Apparently, I have misunderstood him. I thought that he wanted this committee to take up all these surveys. That, of course, is impossible.

As I have already stated, the causes of unemployment are well-known, and no committee need, I think, be appointed to find out the causes. The remedies also are, more or less, known to us. We know the directions in which improvement could be effected. Mr. Kunjitomman suggested that we should turn our attention to the improvement of agriculture. The development of our industries, particularly the cottage industries, was also suggested. The third suggestion that was made was the development of our commerce. All these are very good suggestions. All of us know that. We can certainly improve our trade and commerce by providing greater facilities for raising capital. Everybody recognised the necessity for adopting a changed system of education. If these are the things to be suggested by the committee as remedies, then these remedies have been suggested by various committees in other parts of India. All that has to be done is to carry out those remedies in practice.

MR. S. PIRAVIPERUMAL PILLAI (*Commerce and Industry, South*): May I ask the Member whether he thinks a committee is necessary to enquire into the system of education?

MR. K. GEORGE (*Ag. Chief Secretary to Government*): For that a separate committee is going to be appointed as already announced. But this resolution relates to the appointment of a committee to look into the question of unemployment. So my point is this. The causes are fairly well-known and the remedies also are fairly well-known. Then what can the committee do? My fear is that the labours of the committee will not be of much use. The unemployment question is not a thing that can be solved easily. As a matter of fact, the struggle for existence will alter the situation gradually. The Government can only facilitate the progress by avoiding those ugly features which a stern

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. George.]

necessity may bring into existence. The people themselves must in the first place be willing to adopt the remedies. The Government cannot coerce them. What the Government or the public can do is to increase the facilities for employment.

Then, Sir, there is already in existence another agency by which this question can be considered. I refer to the Economic Development Board which exists for the improvement of the economic resources of the State, and the Board as a whole or by a sub-committee can go into this question.

MR. G. PARAMESVARAN PILLAI (*Neyyattinkara*): May I ask the Chief Secretary whether there is any constructive scheme before the Government for increasing facilities for employment?

MR. K. GEORGE (*Ag. Chief Secretary to Government*): Specific schemes for removing the unemployment trouble have not been considered. But schemes are being sent by the Development Departments for the consideration of the Government. New vistas will open up in course of time and this problem will be solved.

MR. M. N. PILLAI (*Trivandrum*): May I know from the Member whether, when the new railway lines are opened, Travancoreans will be employed in them?

MR. K. GEORGE (*Ag. Chief Secretary to Government*): The Government hope to do so.

MR. M. N PILLAI (*Trivandrum*): In the Trivandrum-Shencotta line there are very few Travancoreans.

MR. K. GEORGE (*Ag. Chief Secretary to Government*): The Government expect to remedy that evil before long.

MR. M. N. PILLAI (*Trivandrum*): Travancoreans may be employed in the railway line as Station-masters, Guards, Signallers and others. But that is not being done now.

MR. K. GEORGE (*Ag. Chief Secretary to Government*): The Government hope to remedy that evil before long.

MR. M. N. PILLAI (*Trivandrum*): Have they got a scheme to open a school wherein these subjects may be taught?

MR. K. GEORGE (*Ag. Chief Secretary to Government*): Schools should be opened only in places where there are railway workshops.

PRESIDENT: Let me explain that the training that is necessary for Signallers, Station-masters, Guards and so on, is not such as is given in schools; but a practical course of apprenticeship in workshops, etc., is necessary.

MR. M. N. PILLAI (*Trivandrum*): What I want to know is this. When the railway lines are opened, there should be competent men from Travancore to take up places in these railway lines. For the

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

training is necessary. So, I ask if the Government are prepared to open classes for this purpose before the railway is introduced.

PRESIDENT: The universal experience, Mr. M. N. Pillai, is that theoreti al instruction does not really help in railway matters. It has to be learnt practically on the spot by means of a course of apprenticeship. You may rest assured that, whatever arrangements the Travancore Government make for the running, management and even the making of these railways, provision will be duly made for a progressive representation up to the point almost of completeness for Travancoreans in the railway line.

MR. K. K. THOMAS (*Kottayam*): May I know how many men will be employed in the railway line?

PRESIDENT: I am not going to indulge in guesses.

MR. K. GEORGE (*Ag. Chief Secretary to Government*): So, I beg to conclude with this expression of opinion, *viz.*, that the appointment of a committee does not seem to be necessary. It will not serve much useful purpose and it may cause unnecessary expenditure of money. Therefore, I would ask the mover of the resolution to be good enough to withdraw it.

MR. A. K. PILLAI (*Karunagapalli*): So far as we follow the argument of the Chief Secretary, we find that he says a committee is not necessary. May I ask if there is any alternative scheme before the Government?

MR. K. GEORGE (*Ag. Chief Secretary to Government*): My point is this. Even if a committee is appointed the problem is too large to be solved in a short period. So, the Government can keep the suggestion in view and direct their efforts towards solving this question.

MR. A. K. PILLAI (*Karunagapalli*): So, are we to understand that the issue being large, it should be left there?

MR. K. GEORGE (*Ag. Chief Secretary to Government*): When the Government deal with this question, they will consider the views expressed here. The Member will remember that in the Dewan's last Assembly address he spoke of the ways of solving the unemployment problem. That itself shows that the Government have realised the gravity of the situation and that they are keeping it in view when they are undertaking schemes.

MR. A. K. PILLAI (*Karunagapalli*): Is the Chief Secretary aware that this resolution is an attempt to solve the problem?

MR. K. GEORGE (*Ag. Chief Secretary to Government*): The Government view it like that. What I say is only this. This resolution is not going to help us much. If a committee is appointed, we will not be very much benefited by it. If at all a committee is necessary, there is the Madras committee. The conditions here are almost the same as in Madras. When they have completed their labours, it will be enough if we apply them to our conditions.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. S. PIRAVIPERUMAL PILLAI (*Commerce and Industry, South*): May I ask whether this principle is adopted in all committees?

MR. P. K. NARAYANA PILLAI (*Ambalapuzha*): Is he referring to the Laws Delays Committee?

PRESIDENT: I heard it as "all committees."

MR. C. P. THOMAS (*Nominated*): May I know whether the Government consider that the Land Colonisation Scheme is likely to improve materially the problem of unemployment?

MR. K. GEORGE (*Ag. Chief Secretary to Government*): Yes, to some extent.

MR. C. P. THOMAS (*Nominated*): Will the Government see that this unemployment problem is improved in the actual working of the schemes?

MR. K. GEORGE (*Ag. Chief Secretary to Government*): The Government will do that.

MR. G. RAMAN MENON (*Mavelikara* cum *Kartikapalli*): It seems to me that there is a good deal of unemployment among young men of a certain degree of education. That cannot be denied. I am not very confident that very good ameliorative measures are likely to be adopted if a committee is appointed to enquire into this, because a committee will be appointed by Government and, as was pointed out clearly yesterday by the President, the appointment of a committee rests with the Government and even the publication of the report or the methods of enquiry will not be in the hands of this House or the representatives of the people. I do not know that much good will result out of it. But it is a very pressing problem and we are all more or less groping in the dark in this matter and if any method is suggested I think we should give it a fair trial. Therefore, it seems to me that this method may be tried. I shall, in this connection, point out what seems to me to be at the bottom of the unemployment problem. The most intelligent and the most educated of the young men in our land do not take to productive enterprises, but are on the look-out for Government employment. This is natural under the present circumstances of the country, because there is a very artificial value set upon Government service by the people for which state of affairs the Government are responsible. The real remedy will be to make some arrangements whereby this artificial value set upon Government service may be lowered in the eyes of the people. As it is, an officer of Government, even an ordinary clerk or peon in Government service, is much more respected among the people than a great trader or a great farmer who is really doing much better service to the country and the Government than a Government officer. How can this be changed? How can the angle of vision be changed? The question is: How to change the state of affairs? If the Government make up their mind to do it, I think it is a very easy matter. By making the chief officers of Government and even the subordinate officers in the different centres responsible to the representatives of the people, this state of affairs can be remedied

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

at once. This artificial value set upon Government service will disappear in no time and people will realise very easily that productive methods of work such as agriculture, trade and industry, are as honourable as, rather more honourable than, Government service. I think that if the Government are anxious, as has been pointed out by the representatives of the Government, to ameliorate this condition, the first step that ought to be adopted by them is to establish responsible Government in this country not only in the highest place, but in all the lower centres of authority. Then, this great problem can be solved in no time. Then our advice to the young men to engage in agriculture and trade will be far more productive of fruit than now. Now we can lecture to them about the advantages of agriculture and trade but that will be of no use. They will decline to put much faith in our words. I think this is the first thing to be done in the matter.

Then, as regards some of the methods proposed by the Government to ameliorate this condition, I think the opening of railways will not in any great measure relieve unemployment, because while it provides a few with employment it will throw out of employment a large number of people. There are at present a large number of boatmen, there are drivers, etc., of motor vehicles and ordinary carts and so on. Many of these people will be thrown out of employment and I doubt whether the number of natives of the country who secure employment in the railway will be greater than the number who will be thrown out of employment. I think it will be just the other way. The number who are thrown out of employment will be greater than those who get employment in the railway. So, I think that will not be a very great ameliorative measure in this respect. Another method of meeting the unemployment problem which I have suggested by means of questions and resolutions sent up to the Council is the encouragement of agriculture. To show by example that we can live honourably by agriculture will have a very great moral effect upon the people. But if agricultural farms or industries conducted by the so-called experts are found to be failures, the moral effect will be just the reverse. The effect of this will be that the people who are engaged in agriculture will desist from it because of the actual fact of the concerns resulting in losses. I think that should be remedied. The Agricultural Colonisation Scheme, Co-operative Schemes, all these can be well worked out to relieve unemployment, but the primary thing is that for the ameliorative measures to be successful, the basis should be responsible Government. Otherwise, this is not likely to be remedied. One Member asks the question—

MR. P. K. NARAYANA PILLAI (*Ambalapuzha*): I rise to a point of order. Is it permissible to communicate questions in writing in private to the Member who is speaking? For, the questions may be offensive.

MR. R. PADMANABHAN (*Nominated*): Sir, how does he—

PRESIDENT: Mr. Padmanabhan, Mr. P. K. Narayana Pillai has raised a point of order whether questions can be privately communicated to another Member for him to answer at leisure. I may say that all business in this Council is done publicly and nothing can be done in writing between the Members as part of the business of the Council.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. R. PADMANABHAN (*Nominated*) : How does the Member account for the existence of the unemployment problem in England where there is full responsible Government?

MR. G. RAMAN MENON (*Mavelikara* cum *Kartikapalli*) : My idea is that England is a country which is over-populated. In comparison with the area of the country, the number of inhabitants there is too large and it is no wonder that owing to the war a few industries suffered.

MR. W. H. PITT (*Commissioner of Police*) : Is the Member aware that the population of Travancore is denser than that of England?

PRESIDENT : Denser than that of Belgium and England—the densest in Europe?

MR. G. RAMAN MENON (*Mavelikara* cum *Kartikapalli*) : My information is the other way.

PRESIDENT : May I suggest to the Member that he take four million people and divide them among two thousand five hundred square miles and arrive at a result. I can tell him that the population of the most densely peopled country in Europe—I am not sure whether it is Belgium or England—is six hundred to seven hundred per square mile and in Travancore you will find it is well over a thousand to the square mile so far as the habitable area is taken into consideration.

MR. G. RAMAN MENON (*Mavelikara* cum *Karikapalli*) : I shall in a word finish what I have to say and then answer the questions that may be put. After all, ameliorative measures can be used for solving this problem effectively only after the establishment of responsible government in the country. That should, I think, in this connection form the basis of any action that may be adopted. Whether a committee is appointed or whether Government itself takes up this matter, that should be the chief thing. If a committee is appointed and if it can go into this question, the matter can be very easily solved. I think a committee can do very useful work in such matters. They can enquire in what ways responsible government can be established and they can also enquire, as Mr. Kunjitomman pointed out this morning, the extent of land that may be set apart from the reserved forests for cultivation. All this can be looked into by a committee and the Government will be greatly helped by the assistance of a committee on these matters. As it seems to me that this question is very important and many things remain to be done in this matter, I support the proposition brought forward by Mr. Kumara Pillai.

MR. A. K. PILLAI (*Karunagapalli*) : Mr. President, I confess that it is with a good deal of diffidence that I rise to speak on this resolution. For, I daresay, nobody can talk with confidence on this important subject. The Government member at best only vaguely gave us some hopes that the matter is engaging the attention of the Government, that the Government have been applying their mind to the problem for a very long time

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

and that therefore this resolution must be withdrawn. If the fact that the Government are applying their mind to a particular question is sufficient argument for not bringing forward a resolution or for withdrawing a resolution that has already been moved, then I daresay, this Council need have no existence. For, as a responsible government, in the ordinary sense of the term, the Government members will be responsible for engaging their attention to the problems before them. So, it is not as a mark of lack of confidence in the Government that we bring forward this resolution. The Government have been cogitating on certain matters. We want along with the Government to resolve to do certain things. They have been considering certain questions. But the fact that they have been and must be considering certain questions is not sufficient reason why we should not bring forward certain resolutions in regard to those matters. This is a very important question and the Government and the members of this House are actually at one in thinking that the unemployment is itself existing.

Unemployment does exist in Travancore. It exists beyond Travancore. It exists in India and I might even say that it is an international problem to-day after the war. But the circumstances are different from country to country. Let us consider the particular circumstances which obtain amidst us and try to find out some solution. True, we might not be able to solve the question all on a sudden or all at once. But let us try to find at least one way of solving it, even if it be partially. But the Government member does not come forward with any sort of practical suggestion. He only gives us the assurance which the Dewan gave in the Assembly that that question has been engaging the attention of the Government, but that is not enough. There is no use giving us promises on which I do not lay store by. In England, there is unemployment and there is also responsible Government. But to say that unemployment will exist even if there was responsible government is, I think, a very fallacious argument. If we ask to-day either George Lansbury or Robert Smiley or Philip Snowden, they will say there is no responsible government in England so far as the labourers are concerned and that if the Government were responsible to them there will be no unemployment among the labourers. I think the argument of my esteemed friend Mr. G. Raman Menon was that the lack of responsible government is partly accountable for the unemployment problem. Here it is all the same, because we have not even a shadow of responsible government.

Well, I do not want to accuse the Government when we are dealing with a very important and practical and immediate question. I am asking only one question to the Government. Are the Government prepared to take up boldly any scheme if it is brought forward? Mr. Kumara Pillai has told at length that unemployment does not exist among the poorest class of people. At any rate, unemployment is not of the same degree among the Pulayas or Parayas or the labouring classes. Then, where does unemployment exist? It is among the educated classes. Who are they? They are the educated middle class

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. A. K. Pillai.]

people. What are they doing with the land? The land is simply remaining idle. The labouring classes have no lands to labour. The rich people have got all the lands. They only want a prestige of collecting rack-rent from people who are poor. Now, are the Government prepared to come forward with a bold scheme to tax in a punitive manner those people who keep the land idle, instead of rack-renting people who are really labouring and cultivating the land and produce at least something? You allow people who keep large estates to let them be idle. Will the Government have the boldness to come forward with a scheme, I may even describe it as a punitive measure, to tax those people who keep the land idle? Will they come forward with a scheme, to take cultivation on a large scale themselves, say rubber cultivation? We have got large areas of land. Why not the Government undertake cultivation? To-day we are encountering a situation in which nobody knows where we are going to. There are some capitalists who are rising as millionaires in a day, in an hour even, in one corner of Travancore and who are able to buy out all the small holdings. To-morrow we might find ourselves in a position when small people with small holdings are landless. Fabulous sums are offered in Kottayam and places like that for a holding which ased to fetch only a hundred rupees; one thousand rupees, two thousand rupees, why, even five thousand rupees are being paid.

MR. K. K. THOMAS (*Kottayam*): May I know the source of the Member's information?

MR. A. K. PILLAI (*Karunagapalli*): It is personal information. I have been there and I know that people are anxious to sell their lands because they are offered a price which they could not dream at all. One thousand rupees are being offered for one acre which could bring only one hundred or so. If we wait for some months more, we will find that the capitalists are coming forward to buy out all small holdings. So, here is a problem which every bold Government should try to solve. But are the Government prepared to come forward to take hold of all the unearned increment of these rubber planters who are responsible for the rise in prices and are dislodging the poor holders of lands? Are the Government prepared to make use of this unearned increment for the benefit of the State? I am sure that there will be no grievance whatsoever, because they have not earned it. But are the Government prepared to go to those capitalists and get those lands from them? They cannot come forward, I am sure, because it is an Indian problem, it is an international problem, I may even say, it is a British problem. I am sure the Government will not have the courage to come forward. Something must be done, something could be done and that immediately. That is, to change the angle of vision of the people who are getting themselves educated. The problem of education has been urged before the House time and again by one Member after another. It is not in vain that they have done so. It has got every application to this question.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Unemployment exists. There is more of unwillingness to work rather than want of work to engage all men. There is enough work but there is good deal of unwillingness on the part of the middle class people to work. So, for that, education has been responsible. Are the Government prepared to change the angle of vision of these people? Are they prepared to change the educational system at once? There is no use holding out promises, saying "we are earnestly applying ourselves to the question and, if only you wait, we will do our best." If a Government has been able to exist it is because of its attempt to do something good. It would not exist but for its earnest attempt, under its own limitations, to do something good. We are now suggesting certain things, and I ask, will the Travancore Government have the boldness to take those suggestions and apply them in a practical manner? I am afraid they are not in a position to do so.

MR. M. SIVATANU PILLAI (*Tovala*): May I know whether the Member is an advocate of birth-control in order to avoid unemployment in the future?

MR. A. K. PILLAI (*Karunagapalli*): Here is a problem for the Government to attend to immediately.

MR. M. SIVATANU PILLAI (*Tovala*): I want to know whether the Member would answer my question.

MR. A. K. PILLAI (*Karunagapalli*): I want to assure my friend that I am not an expert and, if I must answer that, I must claim notice for it. (*Laughter.*)

So, here are certain suggestions. When I support this resolution for the appointment of a committee, I do so only because there is no practical alternative scheme proposed by the Government. If the Government are prepared to come forward and give one small alternative scheme, certainly I would have opposed this resolution. But the Government do not come forward, and are not prepared to guide us, or have not the boldness to do so. Well then, let there be four members or five members or even ten members on the committee. Let them give even a reckless scheme; we will consider that. It is because the Government are not prepared to give even a small scheme to ameliorate the present condition which they admit is in need of some improvement. So, I support this resolution and I do so not with any amount of confidence, but, as I have said, with a good deal of diffidence.

MR. G. RAMAN MENON (*Mavelikara* cum *Kartikapalli*): Is the Member aware that the poorer classes of people, for example, the agricultural labourers, in several parts of the country are also suffering from want of employment during a large part of the year?

MR. A. K. PILLAI (*Karunagapalli*): Yes, I am aware of it. But the resolution does not deal so much with that kind of unemployment as with the unemployment of the educated classes. Anyhow, I support this resolution.

MR. C. P. KOCHUKUNJU PILLAI (*Kottarakara* cum *Kunnattur*): Sir, I also rise to support the resolution of Mr. Kumara Pillai. The

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. C. P. Kochukunju Pillai.]

Chief Secretary has told us that certain efforts are being made by the Government to face this unemployment problem. It is true, Sir, that certain efforts are being made by the Government. The Chief Secretary told us that the Government passed orders to select swampy areas in the forests to be registered to the people. Then again, he spoke about the institution of some technical schools and all that. I am not unaware of such efforts, but I must submit, Sir, that the chief reason which has prompted Mr. Kumara Pillai to bring forward this resolution is this. The Government are launching certain schemes but they never bear fruit. The attempts that are made by the Government do not at all bear fruit and they do not at all see the light of day. I will speak of certain instances. Let us for instance take the case of the swampy areas. I believe it is three or four years since the swampy areas were selected by a committee that was appointed for the purpose. I also understand that the Government have passed orders to register such lands. But I am not aware that the registry of these lands has already been made or completed. Applications for registry of such lands are there undisposed of in hundreds. Then again as regards the institutions, I am aware of a technical institute started at Trivandrum, the Sri Mulam Technical Institute. I am not in a position to know what benefit has been derived by the people on account of that institution. Again the Government wanted to start agricultural schools in the different parts of the State. I am aware of only one school that has been started in Alwaye. Another school was being proposed to be started in Kottarakara. A building was put up for the purpose. I think it was a year or two ago but no school has been started at all. Now I am coming to another institution which is called the Economic Development Board. I am aware of the existence of that institution also for a very long time. I read from the Gazette sheets that very many recommendations are being submitted to the Government for final orders on them. Among them there are many recommendations regarding the starting of cottage industries as well as other industries, the details of which I do not want to go into just now. What has become of those recommendations I am at a loss to understand. It is published in the Gazette that the Board hold meeting after meeting and send recommendation after recommendation to Government. What has been done by the Government finally, what steps are pursued in accordance with those recommendations and what benefit accrues to the people, I cannot understand. This, Sir, is the chief reason for Mr. Kumara Pillai to bring forward this resolution.

MR. C. P. THOMAS (*Nominated*): May I know from the Member, if the Government do not act upon the recommendations of the Economic Development Board, what guarantee is there that they will act upon the report of a committee appointed for the present purpose?

MR C. P. KOCHUKUNJU PILLAI (*Kottarakara* cum *Kunnattur*): It is not my argument that the committee proposed will have its recommendations acted upon by the Government. My argument is that this resolution is brought forward on account of the fact that all schemes launched

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

by the Government never bear fruit and the people are not at all benefited by means of the so-called efforts that are supposed to have been made by the Government. Of course, I am not speaking as to the function of the committee proposed by Mr. Kumara Pillai nor am I entering into the details of the functions of the committee. But the chief reason which has prompted Mr. Kumara Pillai to bring forward this resolution is that. I am also constrained to believe that the attention of Government has to be drawn to this state of affairs. With these words, I strongly support the resolution of Mr. Kumara Pillai.

MR. P. K. NARAYANA PILLAI (*Ambalapuzha*): I move that the question be now put.

MR. G. NARAYANA PILLAI (*Tiruvalla*): I second it.

The motion for closure was put to the vote of the House and carried.

MR. K. K. THOMAS (*Kottayam*): May I know whether the Government have decided to accept the principle of the resolution for the appointment of a committee?

PRESIDENT: The Government had decided to accept the resolution for the appointment of a committee; but they allowed the debate to continue so that they may have the opportunity of hearing as many suggestions as possible from the various speakers. That was the only reason why they allowed the debate to proceed. The mover has the right to speak now.

MR. T. KUMARA PILLAI (*Kalkulam* cum *Vilavankod*): പ്രമേയത്തെ സംബന്ധിച്ചു മറുപടി പറയുന്നതിനു മുമ്പു വല്ലതായ ഒരു കടമ ഞാൻ നിവ്വഹിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതായതു് ഈ പ്രമേയം ഗവർണ്മെൻറു സ്വീകരിച്ചതിൽ എനിക്കുള്ള സന്തോഷത്തെ പ്രദർശിപ്പിക്കയും എനിക്കുവേണ്ടിയും എൻറെ മാന്യസ്നേഹിതന്മാക്കുവേണ്ടിയും ഗവർണ്മെൻറിനോടു ഹൃദയപൂവ്വമായ നന്ദിപറയുകയും ചെയ്തുകൊള്ളുന്നു

പ്രമേയത്തെപ്പറ്റി ഒന്നുരണ്ടു സംഗതികൾ മാത്രമേ എനിക്കു മറുപടിയായി പറയാൻ ഉള്ളു. എൻറെ സ്നേഹിതൻ മിസ്റ്റർ കുഞ്ഞിത്തൊമ്മൻ പറഞ്ഞതു് തിരുവിതാംകൂറിൽ തൊഴിലിൻറെ കുറവില്ലെന്നും, അങ്ങിനെ ഉണ്ടെന്നു കാണുന്നപക്ഷം ആയതു തൊഴിൽ ചെയ്യാൻ മനസ്സില്ലാത്ത കുറ്റമാണെന്നും ആണ്. തൊഴിൽ ഇല്ലായ്മയും അതിനാൽ ഉണ്ടാകുന്ന സങ്കടങ്ങളും ജനങ്ങളേയും ജനപ്രതിനിധികളേയും രാവും പകലും ഒന്നുപോലെ മനോവേദനപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഏറ്റവും ഗൌരവമുള്ള സംഗതിയാണ്. എന്നാൽ അതു് ഒരു ഗൌരവവുള്ള

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. T. Kumara Pillai.]

സംഗതിയല്ലെന്നും, തിരുവിതാംകൂറിൽ തൊഴിലില്ലായ്മ ഇല്ലെന്നും ഉള്ള മനഃസന്തോഷം അദ്ദേഹത്തിനുള്ളതിൽ ആശ്ചര്യപ്പെടാതിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല.

ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസപദ്ധതിയിലെ ന്യൂനതകൊണ്ടാണ് ഇവിടത്തെ തൊഴിലില്ലായ്മ വർദ്ധിച്ചുവരുന്നതെന്നും അതിലേയ്ക്ക് ഒരു കമ്മിറ്റി ഗവർണ്മെൻറ് നിശ്ചയിക്കാൻ പോകുന്നു എന്നും അതുകൊണ്ടു എന്റെ പ്രമേയത്തിലടങ്ങിയിരിക്കുന്ന കാര്യം കൂടി സാധിക്കാമെന്നും മിസ്റ്റർ കുഞ്ഞിത്തൊമ്മൻ പറയുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹം എന്റെ പ്രമേയത്തെ ശ്രദ്ധയോടുകൂടി കേൾക്കാത്തതുകൊണ്ടുമാത്രം ഇങ്ങനെയൊരു അഭിപ്രായം പറഞ്ഞു എന്നാണ് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നത്. സാധുക്കളുടെയിടയിൽ തൊഴിലില്ലാത്തവർ വളരെ കുറവാണെന്ന് എന്റെ ചില മാന്യസ്നേഹിതന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ആ അഭിപ്രായത്തെ ഞാൻ ശക്തിയോടുകൂടി എതിർക്കുന്നു. ഒരാണ്ടിൽ കുറഞ്ഞതു ര് മാസം അതായത് ധനു, മകരം, മിഥുനം, കർക്കടകം ഈ മാസങ്ങളിൽ അവർ അനുഭവിക്കുന്ന സങ്കടവും ദാരിദ്ര്യവും ഇവിടെ പറഞ്ഞറിയിക്കാൻ സാധിക്കുന്നതല്ലാ. അവരെ സഹായിക്കാനും അവരുടെ കാര്യങ്ങൾ പറയാനും ഇവിടെ ആളില്ലാതിരിക്കുന്നു.

MR. TARIATU KUNJITOMMAN (*Muvattupuzha* cum *Todupuzha*): അങ്ങിനേയുള്ളവർക്ക് ഈ കമ്മിറ്റികൊണ്ടു ഗുരുതരമായ പ്രയോജനമുണ്ടാകുമെന്നു മിസ്റ്റർ കുമാരപിള്ള വിചാരിക്കുന്നുണ്ടോ?

MR. T. KUMARA PILLAI (*Kalkulam* cum *Vilavankod*) പ്രയോജനമുണ്ടാകുമെന്നുള്ള പൂർണ്ണവിശ്വാസത്തോടുകൂടിയാണ് ഈ പ്രമേയം കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളതു്. മറ്റൊരു സംഗതി എന്റെ സ്നേഹിതൻ മിസ്റ്റർ കുഞ്ഞിത്തൊമ്മൻ പറഞ്ഞതിനോടു ഞാൻ പൂർണ്ണമായി യോജിക്കുന്നു. അതായത് ഈ നാട്ടിൽ കൃഷിയെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തണമെന്നുള്ളതാണ്. അതു് ഒരു ശരിയായ അഭിപ്രായമാണെന്നു പറയാതിരിക്കാൻ നിവർത്തിയില്ല. മിസ്റ്റർ കുഞ്ഞിത്തൊമ്മൻ പറയുന്നതുകൃഷിതാഴ്ചിലിനെഅഭിവൃദ്ധിയിൽകൊണ്ടുവരുന്നതിനും സാധുക്കളെ സഹായിക്കുന്നതിനുമായി ഗവർണ്മെൻറിൽനിന്നും ഭൂമികൾ അവർക്കു പതിച്ചുകൊടുക്കണമെന്നാണ്. ഇങ്ങിനെയുള്ള പ്രസംഗങ്ങൾ പല അവസരങ്ങളിലും പല മാന്യന്മാരിൽ നിന്നു് എനിക്കു കേൾക്കാൻ ഇടയായിട്ടുണ്ടു്. ഈ സംഗതിയിൽ പ്രസംഗങ്ങൾക്കും പ്രവർത്തികൾക്കും തമ്മിൽ ഒരു യോജിപ്പും ഇല്ലാതെയാണു് ഞാൻ കണ്ടിട്ടുള്ളതു്. സാധുക്കളുടെ ഭൂമികൾ പതിപ്പിക്കയും ആ ഭൂമികളെ അവരിൽനിന്നും നിർബന്ധപൂർവ്വം എഴുതിവാങ്ങിക്കയും ചെയ്യുന്നതു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

സാധാരണയാണ്. ഇത്തരം പ്രസംഗങ്ങൾകൊണ്ടു സാധുക്കൾക്കു രക്ഷകിട്ടുന്നതല്ലാ. ഈ നയത്താൽ അവരുടെ തൊഴിലില്ലായ്മയും ദാരിദ്ര്യവും നീങ്ങുന്നതുമല്ലാ. കൃഷിവിഭാഗത്തെപ്പറ്റി പറയുന്നതായാൽ ആ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലേക്കു എത്രതന്നെ പണമനുവദിച്ചാലും ഇന്നത്തെ ഭരണരീതിയിൽ വേലചെയ്തു കൊണ്ടിരിക്കയാണെങ്കിൽ യാതൊരു വലുതായ പ്രയോജനവും ഉണ്ടാകുന്നതല്ല. കൃഷിഡയറക്ടർ ഡാക്ടർ കുഞ്ഞൻപിള്ളയുടെനിർദ്ദേശപ്രകാരം കൃഷിചെയ്യുന്നതിനു ജനങ്ങൾ തയാറാണ്. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഉപദേശപ്രകാരം വേല ചെയ്യുന്നതിനു വെള്ളം ഒഴിച്ചുകൂടുവാൻ പാടുള്ളതല്ലാ. വെള്ളമില്ലാതെ കൃഷിചെയ്യാൻ സാധിക്കയില്ല. കൃഷിചെയ്യുന്നതിന് ആവശ്യപ്പെട്ട വെള്ളത്തിനും ഡാക്ടർ കുഞ്ഞൻപിള്ളയ്ക്കുമായി യാതൊരു ബന്ധവുമില്ല. അതിനെ നിയന്ത്രിക്കാനുള്ള ശക്തിയോ അധികാരസ്വാതന്ത്ര്യമോ അദ്ദേഹത്തിനില്ല. അടുത്തതായി കൃഷിചെയ്യുന്നതിന് അത്യാവശ്യമായി വേണ്ടതു വളമാണ്. പച്ചിലവളം കിട്ടത്തക്കവണ്ണം ഉള്ള വൃക്ഷങ്ങൾ നാട്ടിൻപുറങ്ങളിൽ വളരെ അപൂർവ്വമായി തീർന്നിരിക്കുന്നു. അതു ധാരാളമുള്ളതു് വനങ്ങളിലാണ്. അതിനെ സംബന്ധിച്ചു ചോദിക്കുമ്പോൾ വലുതായ വാദത്തോടു കൂടി കൺസർവേറ്റർ മൻപോട്ടുവരും. അതുകൊണ്ടു അതിനുനിവൃത്തിയില്ല. കൃഷിയുടെ സ്ഥിതി ഇങ്ങനെയായി. നാട്ടിൽ വിളയിച്ചുണ്ടാക്കുന്ന അസംസ്കൃതസാധനങ്ങളെ സംസ്കൃതസാധനങ്ങളാക്കുന്ന ഉപദേശം കിട്ടുന്നതു വ്യവസായഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽ നിന്നുമാണ്. അതിൻെറ പ്രയോജനത്തെപ്പറ്റി പ്രത്യേകം പറയേണ്ട ആവശ്യമില്ലാത്തതാണ്.

MR. S. PIRAVIPERUMAL PILLAI (*Commerce and Industry, South*): May I know whether Mr. Kumara Pillai would welcome the idea of the Departments of Industries, Agriculture and Forest being amalgamated and put under the control of the Director of Agriculture ant Fisheries?

MR. T. KUMARA PILLAI (*Kalkulam* cum *Vilavankod*): ഈ സംഗതിക്കു് ഒരു പ്രമേയം തന്നെ വരുന്നതുകൊണ്ടു് എൻെറ അഭിപ്രായം അപ്പോൾ പറയാമെന്നുദ്ദേശിക്കുന്നു.

MR. TARIATU KUNJITOMMAN (*Muvattupuzha* cum *Todupuzha*): ലാൻഡുറവന്യൂഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനും കൃഷിഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനും അടുത്ത സംബന്ധമുണ്ടല്ലോ. കൃഷിഭൂമിയുടെ കരം പിരിക്കുന്നതും ഭൂമി പതിച്ചു കൊടുക്കുന്നതും റവന്യൂഡിപ്പാർട്ടുമെൻറാണ്. അതിനേയും ഒന്നിച്ചു ചേർക്കുന്നതേ?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. T. Kumara Pillai.]

MR. T. KUMARA PILLAI (*Kalkulam* cum *Vilavankod*) : ഇനി മറ്റൊരു സംഗതി എനിക്കു പറയാനുള്ളതു്.—

MR. TARIATU KUNJITOMMAN (*Muvattupuzha* cum *Todupuzha*) : എന്റെ ചോദ്യത്തിനു മറുപടി പറഞ്ഞില്ലല്ലോ.

MR. T. KUMARA PILLAI (*Kalkulam* cum *Vilavankod*) : എപ്പോൾ ചോദ്യത്തിനു് ഉത്തരം പറഞ്ഞില്ലയോ അപ്പോൾ ഉത്തരം പറയാൻ സമ്മതമില്ലെന്നു മനസ്സിലാക്കണം. പിന്നെ റെയിൽവേ നടപ്പിൽ വരുമ്പോൾ തൊഴിലില്ലായ്മയ്ക്കു കുറവു വരുമെന്നുള്ള മിസ്റ്റർ പിറവിപെരുമാൾപിള്ളയുടെ അഭിപ്രായത്തെ പറ്റിയാണു്. അതിനെപ്പറ്റി ഇപ്പോൾ ശരിയായ ഒരഭിപ്രായവും പറയാൻ നിവർത്തിയില്ലാത്തതാണു്. അദ്ദേഹം അതിനെപ്പറ്റി വേണ്ടതു പഠിച്ചിരിക്കാം. ഒരു കൌൺസിലിൽ റെയിൽവേയെപ്പറ്റി പറയാൻ പാടില്ലെന്നു നിർബന്ധിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അതു കൊണ്ടു റയിൽവേയെ സംബന്ധിച്ച വേണ്ടതുപോലെ പഠിക്കാനിടയായിട്ടില്ല. അതിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ഒരു മെമ്മോറാണ്ടം കൌൺസിലിൽ വച്ചു സാമാജികന്മാക്കു കൊടുത്തിരിക്കുന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശം എന്താണെന്നു മനസ്സിലാകുന്നില്ലാ. തന്നത്താനെ വീട്ടിൽ വച്ചു പഠിക്കാമെന്നല്ലാതെ അതിനെ ഉപയോഗിക്കാൻ സ്ഥലമില്ലാതിരിക്കുന്നു. റെയിൽവേ വളരെ പ്രധാനമായൊരു സംഗതിയാണു്. തിരുവിതാംകൂർ സംസ്ഥാനത്തു റയിൽവേ നടപ്പാക്കുമ്പോൾ അതിലേക്കു് എത്ര രൂപാ ചിലവുവരുമെന്നോ, എന്തുപലിശ കൊടുക്കേണ്ടിവരുമെന്നോ, അതിലേക്കു തിരുവിതാംകൂർ സംസ്ഥാനത്തിനു ശക്തിയുണ്ടോ എന്നോ, അതിലേക്കു സിങ്കിങ്ങ് ഫണ്ടു് ഏർപ്പെടുത്തുന്നതിനു് ആണ്ടുതോറും എത്ര രൂപാ നിക്ഷേപിക്കേണ്ടിവരുമെന്നോ,അതിലേക്കു ഇപ്പോഴത്തെകോശസ്ഥിതി അനുവദിക്കുമെന്നോ, ഇപ്പോൾഅഭിപ്രായം പറയാൻ ഒരു കൌൺസിലിലെ അംഗങ്ങൾക്കു നിവർത്തിയില്ല. അതിനാൽ മിസ്റ്റർ പിറവിപെരുമാൾപിള്ളയുടെ അഭിപ്രായത്തെപ്പറ്റി വിമർശിക്കാൻ എനിക്കു് അവകാശമുണ്ടോ എന്നതന്നെ സംശയമായിരിക്കുന്നു.

ഇവിടത്തെ വിദ്യാഭ്യാസപദ്ധതിയിലുള്ള ന്യൂനതകളെ പരിഹരിക്കുന്നതിനു് ഒന്നരണ്ടു ദിവസം പോരാ എന്നാണു് ചീഫ് സിക്രട്ടറി മിസ്റ്റർ ജാഞ്ജു് പറഞ്ഞതു്. ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസ നയത്തിനു പലവിധമായ ദോഷങ്ങളുണ്ടെന്നും അതിനാൽ പല ഉപദ്രവങ്ങളും രാജ്യത്തിനു ഉണ്ടാകുന്നുണ്ടെന്നും അനേകകാലമായിട്ടു ജനപ്രതിനിധികൾ ഗവർണ്മെൻറിനെ അറിയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി ഗവർണ്മെൻറു അന്വേഷിക്കയോ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

കട്ടെ അതിനെ പരിഹരിക്കാൻ വേണ്ടമാർഗ്ഗങ്ങം കണ്ടുപിടിക്കയാകട്ടെ ചെയ്തിട്ടില്ലെന്ന വ്യസന സമേതംപറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. തൊഴിലില്ലായ്മ വർദ്ധിച്ചുവരുന്നതിനെപ്പറ്റി ഗവർണ്മെന്റു വേണ്ട പരിഹാരങ്ങം ചെയ്തുവരുന്നുണ്ടെന്നാണ് ചീഫ്സിക്രിട്ടറി പറയുന്നത്. അത് എന്താണെന്നറിയാൻ തരമില്ലാ. ലാൻഡ്കാളനൈസേഷൻ സ്കീംസ്സ് നടപ്പാക്കിട്ടുണ്ടെന്നുപറയാം. ഈ സ്കീമിന്റെ പ്രവർത്തികം കണ്ടിടത്തോളം പുറമെയുള്ള ആളുകംക്കു രാജ്യഭരണമറിപ്പോർട്ടു വായിച്ചു സന്തോഷിക്കാൻ മാത്രം പ്രയോജനപ്പെടുമെന്നല്ലാതെ വാസ്തവമായി അതു പൊതുജനങ്ങംക്കു പ്രയോജനമുണ്ടോ എന്നുള്ളതു സംശയമാണ്. ഞാനും ലാൻഡുകാളനൈസേഷൻ കമ്മറിയിലെ ഒരു മെമ്പർ ആണ്. ഞാൻ യാതൊരു ജോലിയും ചെയ്തിട്ടില്ലാ. അതിലേക്ക് എന്നോടു ആരും ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തിട്ടില്ലാ.

സാധുക്കംക്ക് അഞ്ചു ഏക്കർ സ്ഥലം വീതം പതിച്ചുകൊടുക്കണമെന്ന് അതിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങിനെ പതിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുള്ള ഭൂമികം അവരുടെ കൈവശം തന്നെയുണ്ടോ എന്നു ഗവർണ്മെൻറ് അന്വേഷിച്ചുനോക്കേണ്ടതാണ്. സാധുക്കളുടെ പേരുപറഞ്ഞു് അവക്കു ഭൂമികം പതിപ്പിച്ചുകൊടുപ്പിക്കയും പിന്നീടു പണം ഉള്ളവർ അവരുടെ പക്കൽനിന്നും എഴുതിവാങ്ങിക്കയുമാണു ചെയ്തുവരുന്നതു്. ഇന്നു തിരുവിതാംക്കൂർഗവർണ്മെൻറ് ആക്കാണ് കൂടുതൽഭൂമി പതിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുള്ളതു്? മിസ്റ്റർ എ. കെ. പിള്ള പറഞ്ഞതിൽ വളരെ പരമാർത്ഥങ്ങം ഉണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗത്തെ ഞാൻ ആദരപൂർവ്വം ബഹുമാനിക്കുന്നു.

MR. TARIATU KUNJITOMMAN (*Muvattupuzha cum Todupuzha*): ഇരുപത്തഞ്ചുവയ്ത്തേക്കു വസ്തു കൈമാറാറംചെയ്യാൻപാടില്ലാ എന്നുള്ള വ്യവസ്ഥയോടുകൂടി പതിച്ചുകൊടുക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കുകയില്ലെ?

MR. T. KUMARA PILLAI (*Kalkulam cum Vilavankod*): അങ്ങിനെ ഉള്ള വ്യവസ്ഥയോടുകൂടിമാത്രം പതിച്ചുകൊടുക്കുന്നതായാൽ അവർ ആ ഭൂമികൃഷിചെയ്യാതെ വെറുതെ ഇട്ടു എന്നുവന്നേക്കാം. ഇതുകൊല്ലത്തിനകം പതിച്ചുകൊടുത്ത ഭൂമികളിൽ കൃഷിചെയ്യാത്തപക്ഷം ഭൂമിയെ ഗവർണ്മെൻറിൽനിന്നും തിരിയെ എടുക്കുന്നതാണ്എന്നുള്ള വ്യവസ്ഥയോടുകൂടിപതിച്ചുകൊടുക്കുന്നപക്ഷം ആ ഭൂമികളെ ആരും തരിശായി ഇട്ടുന്നതല്ല. തിരുവിതാംക്കൂർ സംസ്ഥാനത്തു് ആഹാരദുർഭിക്ഷം തീരണമെങ്കിൽ സാധുക്കൾക്ക് ഭൂമി പതിച്ചുകൊടുത്തു കൃഷിചെയ്യിച്ചാലെ നിവർത്തിയുള്ളൂ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. T. Kumara Pillai.]

ഈ കമ്മിറ്റി ശരിയായ് വേല ചെയ്യുന്നതിന് പലേ വിഷമങ്ങളും ഉള്ളതാണ്ന്നി എനിക്കറിയാം. വളരെ വിഷമമുള്ള ഒന്നാണ്. എക്കണാമിക്ക് സർവ്വെ നടത്തുന്നതിനുള്ള വിഷമം എനിക്കു നല്ലവണ്ണം അറിയാം. ഇങ്ങനേയുള്ള ജനക്ഷേമകരങ്ങളായ സംഗതികളിൽ ബുദ്ധിമുട്ടുകളേയും വിഷമങ്ങളേയും കരുതി അതിൽനിന്നും ഒഴിഞ്ഞുനിൽക്കാൻ ഗവർണ്മെൻറ് ഒരിക്കലും ശ്രമിക്കാൻപാടില്ലാത്തതാണ്. ജനപ്രതിനിധികൾ ഇത്തരം സംഗതികളെപ്പറ്റി പ്രതിവാദിക്കുമ്പോൾ ഓരോ സമാധാനങ്ങൾകൊണ്ട് അവരുടെ വാദമുഖങ്ങളെ ഖണ്ഡിക്കാൻ നോക്കുകയല്ല ഗവർണ്മെൻറ് ചെയ്യേണ്ടത്. തൊഴിലില്ലായ്മ ഈ രാജ്യത്തുമാത്രമല്ല ഉള്ളതെന്നും, വിദ്യാഭ്യാസപദ്ധതിയുടെ ദോഷമാണെന്നും, ഗവർണ്മെൻറ് അതിനെ പരിഹരിക്കുവാൻ ആലോചിച്ചുവരുന്നുണ്ടെന്നും സമാധാനങ്ങൾ പറകയും അതിലേക്ക് ഒരു കമ്മിറ്റി ആവശ്യമില്ലെന്നു വാദിക്കയും ചെയ്യുന്നത് കഷ്ടമായിട്ടുള്ളതാണ്. ഈ സംഗതിക്ക് ഒരു കമ്മിറ്റി ഏർപ്പെടുത്തി അതിന്മേലുണ്ടാകുന്ന റിപ്പോർട്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്നനിലയിൽ ഏത്തീട്ടില്ലെന്നിരുന്നാലും അതിനാൽ ശക്തിയായ പ്രയോജനം ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ലാത്തതാണ്. കഴിഞ്ഞതവണ നടന്നതായ ശ്രീമൂലംപ്രജാസഭയിൽ അതിലെ പ്രസിഡൻറായ ദിവാൻജി അവർകൾ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

"The avowed policy of the Government is to develop cottage industries with a view to improve the economic condition of the average peasant by providing him with a subsidiary occupation."

ഇങ്ങിനെ ഗവർണ്മെൻറ് ഓരോ അവസരങ്ങളിലും ഭംഗിവാക്കുകൾ പറയുന്നതിന് അനുരൂപമായവിധം പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നുഎങ്കിൽ ഇങ്ങിനെ ഒരു പ്രമേയം ഇവിടെ കൊണ്ടുവരുവാൻ ഇടവരികയില്ലായിരുന്നു.

വേറെയൊരുവാദം ചീഫ് സെക്രട്ടറി പറയുന്നത് പുറമേയുള്ള രാജ്യങ്ങളിൽ ഈ വിഷയത്തിലേക്കു ഓരോ കമ്മിറ്റികൾ ഏർപ്പെടുത്തീട്ടുണ്ടെന്നും അതിലെ തീരുമാനങ്ങൾ അറിഞ്ഞു ഇവിടെവേണ്ടതു ചെയ്യാമെന്നുമാണ്. ഈ നയം എല്ലാറ്റിലും അനുകരിച്ചിരുന്നാൽ കൊള്ളാമായിരുന്നു. അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ ലാസ്ഡിലേസ് കമ്മിറ്റി ഇവിടെ ഏർപ്പെടുത്തിട്ട് ആവശ്യമില്ലാതിരുന്നു. പുറമേയുള്ള രാജ്യങ്ങളേക്കാൾ നമ്മുടെ രാജ്യത്തിനു എല്ലാസംഗതിയിലും ഗുണമുള്ളതാണ്. കൃഷിക്കു വളരെ സൌകര്യങ്ങൾ ഉണ്ട്. ജനങ്ങളുടെ ധനാദായസ്ഥിതി വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ പലേവഴികളും ഉള്ളതാണ്. മറു രാജ്യങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുത്തീട്ടുള്ള കമ്മിറ്റി റിപ്പോർട്ട് ഈ രാജ്യത്തിന് അനുയോജ്യമായി തീരുന്നതുമല്ല.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. G. RAMAN MENON (*Mavelikara* cum *Kartikapalli*) : രാജ്യത്തിന്റെ പലഭാഗങ്ങളിലും കൃഷിക്കു സൌകര്യമില്ലാത്ത സ്ഥലങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നു മെമ്പറിന് അറിയാമൊ?

MR. T. KUMARA PILLAI (*Kalkulam* cum *Vilavankod*) : ധാരാളം ഉണ്ടെന്നറിയാം. കൃഷിക്കു സൌകര്യമില്ലാത്ത സ്ഥലങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു എന്തെല്ലാമാണു ചെയ്യേണ്ടതെന്നും കമ്മറ്റിക്കാരെക്കൊണ്ടു റിപ്പോർട്ടിൽ എഴുതിച്ചതിനുശേഷം അവയെ ഓരോന്നായി പരിഹരിക്കണം. അതാണ് അതിലേക്കുവേണ്ടതു്.

MR. K. GEORGE (*Ag. Chief Secretary to Government*) : As you are aware, the Government have been in agreement with the non-official side of this House as regards the existence of unemployment in the land and the solution of the problem. The question was only whether the appointment of a committee would be a solution of the problem. I hesitated to accept the resolution only on this ground ; but now, after a good deal of discussion, it is clear that the idea of a committee to solve the question finds favour with many and the Government would therefore accept the resolution. Before, however, I announce the acceptance of the resolution, I wish to speak a few words in reply to certain observations made by some of the non-official members. I will first refer to Mr. Raman Menon's speech in which he propounded the theory that the question of unemployment is essentially a political question and not an economic question. I need not dwell on that point. So far as I can see, it is an economic question. If it is a political question, according to him the political conditions should be improved first before we can do any satisfactory work. If that is the case, there is no necessity for a committee at all. Then, he referred to agricultural farms and industrial institute which are not working at a profit. In one of the interpellations he raised the same question and there it was clearly explained that these farms are experimental in the sense that they are not meant to earn profits and the accounts that were furnished in reply to his interpellation are not accounts of particular operations of these farms. They must be taken separately. The accounts exhibited represent the whole cost of the farms including supervision and all that and not the cost of each separate operation. If a separate question is asked as to the cost of each operation, whether paddy cultivation in a particular area, using particular kinds of manure, did produce satisfactory results, that will be answered. I know that the agricultural farms are showing good examples to the public. What was exhibited in the accounts shows, as I said, the total cost in these farms including cost of supervision, establishment, etc. The same is the case with commercial institutions.

MR. G. RAMAN MENON (*Mavelikara* cum *Kartikapalli*) : May I now whether this cannot be included in the cost of supervision?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. K. GEORGE (*Ag. Chief Secretary to Government*): The ryots will not have to spend so much on supervision. Government have to maintain a costly supervising staff in a farm intended for educative purposes and the cost of supervision should not be included in the accounts of that particular operation. What are called commercial and technical schools are meant to be simply model factories to show to the world how the factories are to be run. They are not meant to be productive institutions. So I wish to disabuse Mr. Raman Menon of that idea.

MR. K. K. THOMAS (*Kottayam*): May I know the actual cost that is incurred in running the various institutions?

MR. K. GEORGE (*Ag. Chief Secretary to Government*): That is expecting too much of me because I have not got the details now. The accounts that were furnished in answer to Mr. Raman Menon's interpellation included the whole cost including supervision charges.

Then Mr. A. K. Pillai said that he was not satisfied with the mere statement that the Government are applying their mind to the problem. My point was not that. I did not ask Mr. Kumara Pillai to withdraw his resolution because the position of the Government was that they are doing everything - that was not my argument—but because my idea was that even if we appoint a committee, we shall not be able to do much. Mr. A. K. Pillai asked whether the Government will boldly venture on any scheme. He said further that the land is being kept idle. I do not know how far land is being kept idle. If one travels in the midlands of Travancore, he will find that every inch of ground is being cultivated. It is only in the uplands that there is lack of cultivation. This state of affairs was indicated in the Dewan's Assembly Address. We are calling for statistics to see how much land is being kept idle and whether it is possible to prevent land being kept idle.

MR. A. K. PILLAI (*Karunagapalli*): May I know whether the intensive sort of cultivation is being encouraged by the Government?

MR. K. GEORGE (*Ag. Chief Secretary to Government*): Yes. The Agricultural Department is constantly instructing the people to adopt an intensive system of cultivation by utilising new manures.

MR. A. K. PILLAI (*Karunagapalli*): Nothing succeeds like success. If they were doing something, that must have been shown by the result. On the other hand we get down paddy from Burma, rice from Rangoon and other places.

MR. K. GEORGE (*Ag. Chief Secretary to Government*): As I said, that will take time. The cultivators should take to the new form of cultivation. There will be a conservative section among the people and they are as Dr. Kunjan Pillai said slowly adopting new methods. Then Mr. A. K. Pillai asked whether the Government would adopt any punitive policy in the case of lands that are left uncultivated in the possession of private agencies. If the statistics which the Government

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

propose to call for show to any remarkable extent that lands are left uncultivated then, as the Dewan said in his Assembly address, the question will be taken up and it will be considered whether any legislation is necessary in the matter. Then, if it is found necessary, it will be brought before this House.

Reference was made to change the angle of vision of the people. Well, that is what the Government say also. There must be a change in the angle of vision in regard to the outlook of our young men. They should not be always looking for Government jobs. The mentality of the people must change and for that, I think, the public of Travancore is as much responsible as the Government of Travancore. Government can after all do very little in that direction. The Mental outlook of the people can be changed gradually by the force of public opinion, by the leaders of people informing the younger generation that their outlook is Wrong. It is no use theorising or saying in general language that the outlook of the people should be changed. It should be changed, but it takes time. Mr. Kumara Pillai felt very much aggrieved when I said that the pressure of struggle for existence will help to solve the problem. I do not mean to say by that the Government are going to sit idle. This problem will have to be solved in course of time and it will necessarily be solved by the struggle for existence, but the Government did not say that they would not do anything in the matter. Mr. A. K. Pillai said that he supported the resolution because he did not see that any alternative has been suggested by the Government. I did not say anything because I did not consider that this was a scheme and I did not consider that this committee is going to solve the question of unemployment. Not only that, the question of unemployment is solved only by providing employment. The Committee is not an alternative scheme.

MR. A. K. PILLAI (*Karunagapalli*) : When I suggested that, what I meant was that since the Government are not in possession of any particular scheme, a committee must be appointed to think out a scheme.

MR. K. GEORGE (*Ag. Chief Secretary to Government*) : I said the Government were thinking also.

MR. A. K. PILLAI (*Karunagapalli*) : There was no solution.

MR. K. GEORGE (*Ag. Chief Secretary to Government*) : The House, as I understand it, wants the committee to find a solution. Then Mr. C. P. Kochukunju Pillai said that the Government's efforts did not bear fruit. He referred to the fact that swampy areas in some parts are not being registered and are being wasted. But it must be remembered that some preliminary work has to be done with regard to these lands. We have to get the lands surveyed. That is being done. As soon as that is done, the necessary steps will be taken regarding the disposal of these lands by auction or otherwise. Then he referred to the failure of technical institutions, agricultural schools and all that. How the Government are responsible for this state of affairs, I cannot

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. George.]

see. If people do not go to such schools, are the Government to blame? That shows clearly the mental attitude of the younger generation. The schools are there, but nobody wants them.

MR. C. P. KOCHUKUNJU PILLAI (*Kottarakara* cum *Kunnathur*): I referred about schools that are not opened. For example, no school has been opened at Kottarakara.

MR. K. GEORGE (*Ag. Chief Secretary to Government*): The Kottarakara school will be opened shortly. I believe I was right in saying that in the case of the school at Alwaye the number of students is not very encouraging. Again, the carpentry school at Quilon is not attracting a large number of students.

MR. G. PARAMESVARAN PILLAI (*Neyyattinkara*): Is the Chief Secretary aware of the fact that students do not flock to these institutions, because the Government do not provide jobs?

MR. K. GEORGE (*Ag. Chief Secretary to Government*): The students want Government jobs evidently because they probably imagine it to be more comfortable requiring less enterprise and giving an easy means of livelihood. A fixed salary, although small they consider is much better than a risky means of livelihood. Government are attempting to establish technical schools wherever possible. But the difficulty is that people do not take to them. It is not the fault of the Government.

Mr. Kumara Pillai referred to some of the Madras committees and asked why when the Government adopted the conclusion of the several committees, Government did not do the same in regard to the Laws Delays Committee, but chose to appoint a committee of their own. The difference is this. The conditions in the two places are altogether different in regard to that matter. But in regard to unemployment, as I said in my first speech, the problem is alike in Travancore and other parts of India.

MR. T. KUMARA PILLAI (*Kalkulam* cum *Vilavankod*): എനിക്കു് ഈ സംഗതിയിലാണു് അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുള്ളതു്. മറ്റു രാജ്യങ്ങൾക്കും ഈ രാജ്യത്തിനും വളരെ വ്യത്യാസങ്ങളുണ്ടെന്നും അവിടത്തെ കമ്മിറ്റിയുടെ നിശ്ചയംകൊണ്ടു് ഇവിടത്തെ ആവശ്യങ്ങൾക്കു മതിയാകയില്ലെന്നും നമ്മുടെ കാര്യം അന്വേഷിയ്ക്കാൻ പ്രത്യേകം ഒരു കമ്മിറ്റിതന്നെ വേണമെന്നുമാണു ഞാൻ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നതു്.

MR. K. GEORGE (*Ag. Chief Secretary to Government*): There is very little difference; the conditions here are very much like those in Bengal. However as the House as a whole generally desires this committee, a Committee will be formed. I have great pleasure in saying that the Government are prepared to accept this rsolution, *viz.*,

"This Council recommends to the Government that in view of the increase in the number of the unemployed in the State, a committee be appointed to enquire into and report on measures to remedy the evil."

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. G. RAMAN MENON (*Mavelikara* cum *Kartikapalli*): Are not the political conditions—

MR. P. K. NARAYANA PILLAI (*Ambalapuzha*): I rise to a point of order.

PRESIDENT: Nobody is in possession of the House now.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*): Sir, I beg to move that the resolution regarding Vernacular Text Book Committee standing in the name of Mr. P. K. Narayana Pillai be taken up for discussion.

MR. KAYYALAM PARAMESVARAN PILLAI (*Additional Head Sirkar Vakil*): That is not the resolution next in order.

PRESIDENT: What is the number of the resolution?

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*): It is resolution No. 16.

PRESIDENT: Under the rules, the resolutions take priority according to order of ballotting.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*): Standing order No. 26 says:

"A motion that any meeting or business be adjourned or postponed or that the Council pass to the business next in order in the statement of business may be moved at any time and without previous notice as a distinct question, but not so as to interrupt a speech. If the motion is carried, the meeting or business shall be adjourned or postponed accordingly, or if the motion carried be that the Council pass to the business next in order in the statement of business, the business then under discussion shall be considered to be disposed of."

That is to adjourn the discussion on the intervening resolutions.

PRESIDENT: Will the Law Member please explain it.

MR. KAYYALAM PARAMESVARAN PILLAI (*Additional Head Sirkar Vakil*): If Mr. Nilakanta Pillai wants to move that we pass on to the next item of business, then he must move it as each resolution comes up and it must be disposed of. If he does that until we reach the particular resolution, we can take up that resolution for discussion.

PRESIDENT: One question. Does business mean class of business or does it mean each resolution?

MR. KAYYALAM PARAMESVARAN PILLAI (*Additional Head Sirkar Vakil*): Each resolution.

PRESIDENT: I am quite willing to take up each resolution by itself and see whether the adjournment is accorded to you on each resolution. Before we proceed further I may as well read a ruling which is found in Volume I, pages 123, 124 of the Council proceedings. The President observed that standing order No. 26 contemplated three classes of motions (1) for adjournment of the House, (2) postponement of the debate and (3) passing on to the next item in the agenda. As regards the 3rd class of motions the result is that the business cannot be brought again for discussion for one year under Rule 35 of the Legislative Council Rules.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[President.]

So that, if, as is proposed, we pass on to another item of business on the agenda, and if that is passed, it means the business thereby displaced cannot be brought up for discussion for one whole year.

MR. G. PARAMESVARAN PILLAI (*Neyyattinkara*): Unless the resolution is moved, the motion cannot be brought forward.

PRESIDENT: The motion cannot come up until the resolution is moved.

MR. G. PARAMESVARAN PILLAI (*Neyyattinkara*): The difficulty will be overcome if the Member says "I do not move the resolution".

PRESIDENT: The only available authority as regards the first two kinds of motions was the practice elsewhere and according to Parliamentary practice, the business should lapse if the motion be of the first class. In the case of motions of the second class, the debate might be continued on any other day allotted for non-official business compatible with public interest.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*): Then I do not press the motion.

PRESIDENT: Then I shall call upon Mr. Raman Menon to move the resolution standing in his name.

MR. C. P. KOCHUKUNJU PILLAI (*Kottarakara cum Kunnattur*): We have only five minutes.

PRESIDENT: We began a few minutes late this afternoon. Therefore I propose to give a few minutes more.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*): Yesterday afternoon the House rose at 1-45 and met at 15 minutes after 3.

PRESIDENT: We rose not at 15 minutes to 2 but eleven minutes. We sat according to my timing very nearly between 9 and 10 minutes after 3. So, there is a difference of a minute and a half to make up which I propose to give you.

The following resolutions were not moved:—

Amalgamation of certain Development Departments.

MR. G. RAMAN MENON:

This Council recommends to the Government that the Departments of Agriculture and Fisheries, of Industries, of Co-operative Societies, and Joint Stock Companies may be amalgamated under one officer of the grade of a Division Peishkar.

Royal Trees growing on Private Lands.

MR. S. SUBRAHMANYA KARAYALAR:

This Council recommends to the Government that the so-called royal trees growing on private compounds assessed to land revenue to Government should be made the absolute property of the owners of the lands, as that would result in the material advancement of the people.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly